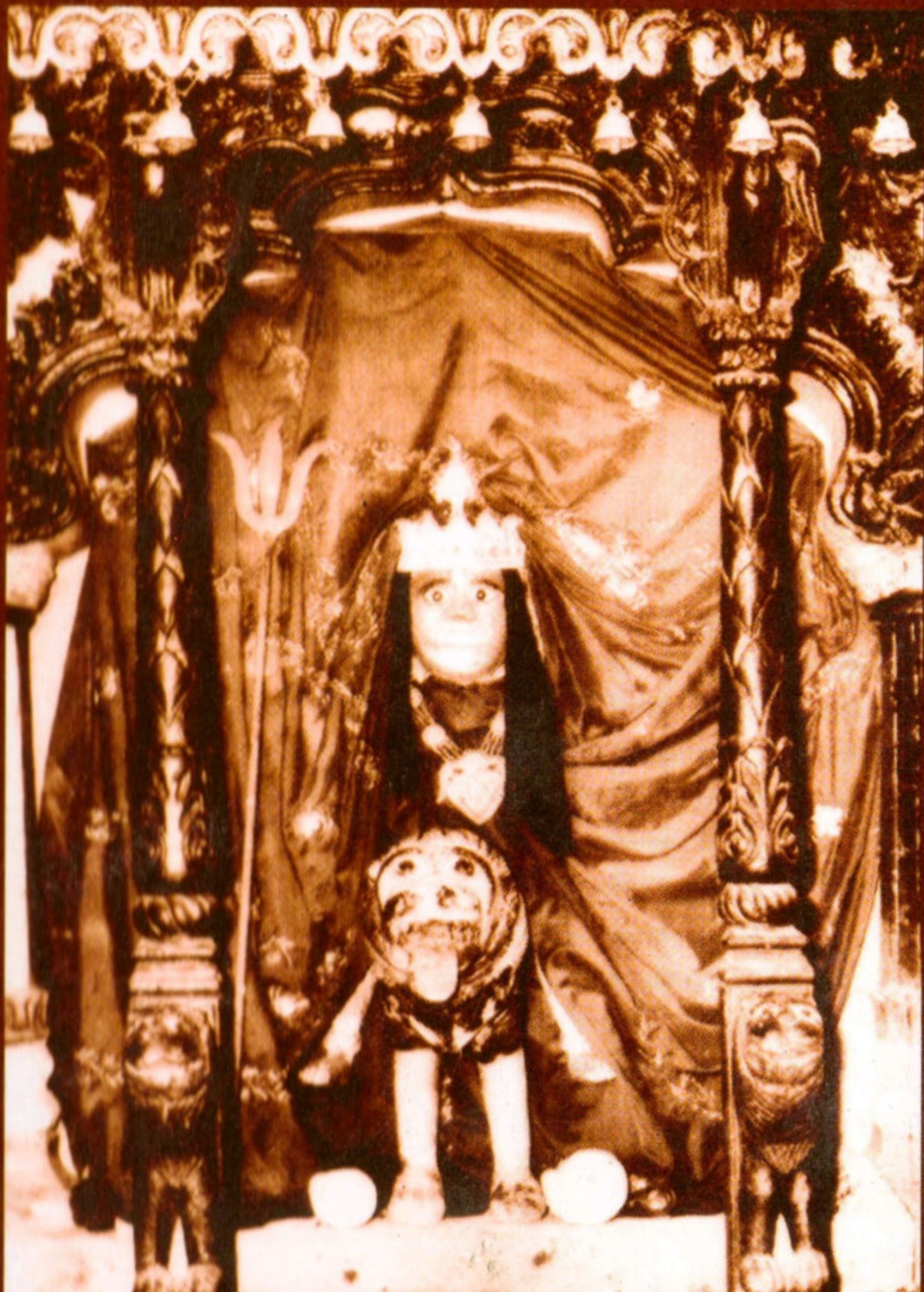
Rs. 15

శ్రీమాత మహాకాళి అంశ

అఖిల భారత పత్రిక, అక్టోబరు 2006

Mahakali Temple at Karnali

మహాకాళి

శ్రీఅరవిందుల ప్రవచనములు

శ్రీమాత ప్రవచనములు

అనుబంధం

ఉపోద్ఘాతము

మధ్యస్థజీవుడు (transitional being) గా బ్రతుకుతున్న నేటి మానవుని రేపటి దివ్యజీవనునిగా పరిణమింపజేసే బృహత్కార్య క్రమానికి నాంది పలికి, పథ నిర్దేశం చేసిన అవతారమూర్తులు శ్రీమాతారవిందులు. శ్రీమాత ఛిత్‌శక్తి స్వరూపిణి. ఆమె శక్తులు అనంతములు. మాతృ, శక్తి, ప్రేమ, విద్య, శాంతి – ఇలా అనంత రూపాలలో విశ్వమాతగా అభివ్యక్తమయే సర్వేశ్వరి, సర్వభూత నివాసి. శ్రీమాత అనంతత్వాన్ని, అంతస్తత్వాన్ని శ్రీఅరవిందులు రాశిలో చిన్నది, వాసిలోబ్రహ్మాండమైనది The Mother దివ్యగ్రంథంలో నిక్షిప్తం చేశారు. అది శ్రీవారి అసాధారణ అధిమానస దివ్యచేతనాస్థరాల నుంచిజాలువారిన దివ్యసౌందర్య లహరి. ప్రతి వాక్యము ఒక వేదమంత్రమే. ఋషివాక్కు కదా! శ్రీఅరవిందుల ఆధ్యాత్మికతత్వసారం, ఆధారశృతి అది. అలనాటి (1926) సంశయాత్మకులైన శిష్యుల సంశయనివృత్తి కోసం, ఆనాటి వారిని, ఈనాటి వారిని, ఏనాటి వారిని తరింపచేసే ఆధునిక గీతాసారం. శ్రీమాత నాల్గు ప్రధాన అంశలు, శక్తులు – మహేశ్వరి, మహాకాళి, మహాలక్ష్మి, మహాసరస్వతి – విజ్ఞానవివేకములు, బలము, సామరస్యము, పరిపూర్ణత్వము – విశ్వానికి మార్గదర్శకత్వం వహించి, ప్రాపంచిక క్రియాకలాపాలను నడిపించేందుకు, అమ్మ వ్యక్తిత్వములో మూర్తీభవించి, సృష్టి మొత్తమును నడిపింప చేసేవి అవి.

అందు మహాకాళి అసుర భయంకరి. ప్రతికూలశక్తుల పట్ల నిర్దాక్షిణ్యంగా వ్యవహరిస్తుంది. దివ్యలక్షణాలు – సత్య, జ్ఞాన, ప్రేమ, సౌందర్య, సామరస్యాలను – మనలో పాదుగొలిపే మాతృమూర్తి. ఆమె ఆగ్రహానుగ్రహాలు రెండూ తీవ్రంగానే ఉంటాయి. తేజోమయ కృప, దిగ్విజయ సాఫల్య శక్తి ఆమె స్వంతాలు. మానవాళిని దివ్య జీవనులుగా సత్యయుగ పథానికి మరల్చుటలో ఎదురయే ప్రతికూలశక్తుల నెదిరించే, మహాకాళి విజృంభణమే, మన కీనాడు ఈ ప్రపంచంలో అగుపించే విధ్వంసాలు, తిరుగుబాట్లు, భీభత్సాలు –

*ఇవి ప్రకృతిగతమైనవిగా, మానవకల్పితాలుగా కూడా ఉంటాయి; ఉంటున్నాయి. అంతర్బాహ్యా జీవనాలు శ్రీమాత దివ్యస్ఫ్పృహా ఆలంబనంగా తీర్చిదిద్దుకుంటూ **Even the body shall remember God** అన్నట్లుగా మనుగడ సాగించినపుడు మానవుని మధ్యస్థ బ్రతుకు, దివ్యజీవనంగా ప్రకాశిస్తుంది. దసరా పూజా పుష్పంగా శ్రీమాతయొక్క ప్రముఖ మహాకాళీ అంశ ఈ సంచిక – చదివి తరించండి.*

– సంపాదకుడు

('యుగయుగాల శ్రీఅరవిందులు' పుస్తకంలో నిరోద్‌బర్న్ ఈ విధంగా వ్రాశారు.)

శ్రీఅరవిందులు నర్మదా తీరాన ఉన్న కాళీకాదేవి దేవాలయాన్ని దర్శించారు (బహుశా 1903 సం॥ లో) అది కూడా వారి స్నేహితుల ప్రోదల్బంతో. ఆ రోజులలో ఆయనకి విగ్రహారాధనపై నమ్మకం లేదు. "యూరోపియన్ మనస్తత్వంలో ఉన్న నాకు వాటిపై విశ్వాసం లేదు. భగవంతుని ఉనికిపట్ల నాకేమాత్రం నమ్మకం లేదు" అని వ్రాశారు. కాని వారు దేవి విగ్రహాన్ని చూచినపుడు 'అనంతానికి ఆశ్రయమై, సజీవమై, అమరమైన దివ్యతేజోరూపాన్ని' దర్శించారు. "తొలిసారిగా నాకు భగవంతుడు ఉన్నాడనే నమ్మకం కలిగింది" అన్నారు. ఈ అనుభవాన్ని పురస్కరించుకునే, తర్వాత వారు వ్రాశారు. "ఓ పవిత్ర నది ప్రక్కన కాళీ దేవాలయం ముందు నిల్చుని ఉంటావు. ఏమి దర్శిస్తావు? ఒక శిల్పకళా వైభవం. మళ్లీ అంతలోనే అనుకోకుండా మాయగా, అక్కడ ఏదో ఒక అస్తిత్వము; ఒక శక్తి; నీ కళ్లలోకి చూచే ఒక ముఖవైఖరి; నీలోని ఒక అంతర్లోచనము విశ్వమాతని, (సభక్తికంకా) భావిస్తుంది."

అనువాదం: కర్రా వెంకటేశ్వర్లు

శిలా దేవత

దేవపురి, అందొక చిన్ని దేవాలయము,
శిల్పాకృతిలోని దైవము నన్ను వీక్షించినది, –
అది సజీవ దివ్యతేజోమయ ఆకృతి
అనంతానికి ఆశ్రయం, అమరం.

మహనీయమైన లోకమాత, ఆమె ఇచ్ఛాశక్తి
గాఢసుషుప్తిలో ధరిత్రి నిండా వసించి యున్నది,
పలుకదు సర్వేశ్వరి, అంతు చిక్కదు
భూమ్యాకాశాగాథాల్లో – అంతటా నిశ్శబ్దం.

మనసు ముసుగు చాటున ఆవాసమై ఉన్నదామె ఇపుడు
ఉలుకదు పలుకదు, అంతు చిక్కదు,
సర్వశక్తిమతి, ఆత్మకు అందేవరకు గుప్తము,
విచిత్రమైనది ఆమె అభివ్యక్తీరణ.. నిగూఢము

నిగూఢ సౌందర్యము, కదలాడని ఆ ఆకృతి
శిలాకృతా లేత మానవాకృతా, ఒకటే
అర్చకునికి

మూలం: శ్రీఅరవిందులు
అనువాదం: కర్రా వెంకటేశ్వర్లు

మహాకాళి అంశగా శ్రీమాత

విశ్వానికి మార్గదర్శకత్వం వహించి, ప్రాపంచిక క్రీడావిశేషాలను నడిపించటానికి అమ్మయొక్క నాలుగు ప్రముఖమైన అంశలు, శక్తులు, వ్యక్తిత్వాలు ఆమె ముందు నిలిచి ఉంటాయి. ఈ నాల్గింటి ప్రముఖ నామధేయాలు – మహేశ్వరి, మహాకాళి, మహాలక్ష్మి, మహా సరస్వతి.

మహేశ్వరి రాజరాజేశ్వరి. ఇచ్ఛ, ఆలోచనాబుద్ధికి ఆవల విశాలత్వంలో అధిష్ఠించి ఉంటుంది. మహనీయ విజ్ఞాన విశాలత్వా లుగా వీటిని ఈమె విస్తృతపరుస్తుంది. తన వైభవాన్ని వీటి కతీ తంగా పొంగిపొరలేటట్లు చేస్తుంది. ఎందుకంటే ఈమె మహాశక్తి మతి, వివేకవతి. అనంత దివ్యచైతన్యసత్వాలకు, విశ్వవిశాలతకు, మహోన్నత దివ్యకాంతి ప్రకాశాలకు మనలను ఉద్దీపనం చేస్తుంది. అమ్మ తన అనంత శాశ్వత శక్తిగమనాలను, అద్భుత విజ్ఞానభాం డాగారాలను కుడా, మనకు దర్శింపచేస్తుంది.

మహాకాళి స్వభావము వేరు. విశాలతకు బదులు ఉన్నతి, విజ్ఞానానికి బదులు శక్తిసామర్థ్యాలు ఈమె ప్రత్యేక శక్తులు. ఉప్పొంగే తీవ్రత, కార్యసాధనలో బ్రహ్మాండమైన భావోద్రేకశక్తి, పరిమితులను, అవరోధాలను పటాపంచలు చేయటానికి పొంగి పొరలే దివ్య ఉగ్రశక్తి ఈమెలో ఉన్నవి. ఈమెది దివ్యావేశం. ఇది తుఫాను వేగంతో ఉజ్వలంగా ఉరకలు వేస్తుంది. తక్షణ సాధనా ప్రక్రియగా వడి వేగములతో వెన్వెంటనే ప్రత్యర్థిని ఎదు ర్కొని దెబ్బతీయటం – ఈమెకే చెల్లింది.

అసురభయంకరి. దైవద్వేషులపట్ల ఈమె తీరు నిర్దాక్షిణ్యము, ఘోరప్రమాద భరితము. ఎందుకంటే ఈమె యుద్ధంలో వెను కంజ వేయని లోకవీర శిఖామణి. అపరిపూర్ణతను సహించదు. మానవుని నిర్లిప్తవైఖరి పట్ల కరకుగా వ్యవహరిస్తుంది. మూర్ఖ అజ్ఞాన అస్పష్టతల పట్ల తీవ్ర కాఠిన్యం వహిస్తుంది. వంచన, అసత్యము, గాఢమైన ద్వేషము – వీటికి వ్యతిరేకమైన ఆమె ఆగ్ర హము సద్యో భయంకరము. శత్రుత్వం పట్ల దేవి దండన కూడ

అంతటిదే. దైవకార్యంలో అశ్రద్ధ, నిర్లక్ష్యము, సోమరితవము ఆమె భరించదు. సోమరిని, తిరుగుబోతుని తీవ్రమైన బాధ కల్గించేటట్లు కొట్టి మేల్కొల్పుతుంది అవసరమైతే. మహాకాళియొక్క ప్రేరణలు – వేగవంతంగాను, సూటిగాను ఉంటాయి. ఈమె సంచలనాలు నిరాటంకంగాను, పరిపూర్ణంగాను ఉంటాయి. దాపరికం ఉండదు. జ్వాలాముఖిగా పైకి ఎగసే ఆకాంక్ష ఈమె ప్రేరణయే. ఈమె శక్తి ప్రభావాలు, ఆత్మశక్తి మచ్చిక చేయుటకు లొంగనివి. ఆమె ఇచ్ఛ, దృష్టి, విహంగ విహారసీమలో మహోన్నతములై ఉంటవి. ఆమె నడక ఊర్ధ్వమార్గాన వేగవంతంగా సాగుతుంది. ఈమె హస్తాలు శిక్షణకు, రక్షణకు కూడా సాచి సిద్ధంగా ఉంటాయి.

ఆమె కూడా మరిత తల్లియే కదా! ఆమె ఆగ్రహం వలెనే ప్రేమా తీవ్రమైనదే. ఆమె అనుగ్రహము లోతైనది, ఆవేశపూరితమైనది. తనను శక్తివంతముగా కలుగచేసుకునే అవకాశమే ఆమెకి ఈయవలెగానీ, ఒక్క తృటిలో (దైవ) అన్వేషకులపై శతృదాడిని, కదలనీయని వారి అవరోధాలను ఛిన్నాభిన్నం చేసివేయదా!

ఆమె ఆగ్రహము శతృభయంకరము. దుర్బలులకు, పిరికి వాళ్లకు ఆమె కలుగచేసే తీవ్రమైన ఒత్తిడి బాధాకరంగా ఉంటుంది. కాగా మాన్యులు, ఉన్నతులు, శక్తియుతులు ఈమెను ప్రేమిస్తారు. ఆరాధిస్తారు. ఎందుచేతనంటే ఆమె తన ఆఘాతాలలో వారిలోని తిరుగుబాటు లక్షణాన్ని శక్తిగా, పరిపూర్ణసత్యముగా మలుస్తుంది. కుటిల వక్రతలను సాగతీసి సాపు చేస్తుంది. లోపభూయిష్ఠము, అస్వచ్ఛమైన వాటిని విసిరిపారవేస్తుంది. శతాబ్దాలు పట్టే పనులు, ఆమె తలుచుకుంటే, ఒక్క రోజులో పూర్తి కాబడుతవి. ఆమెలేని ఆనందము మృదులము, విశాలము, గంభీరము కావచ్చును. కాని పరిపూర్ణ తీవ్ర ఆనందజ్యోతిర్మయముగా మాత్రము ఉండదు. జ్ఞానమునకు లభించే విజయశక్తి ఆమెదే. సౌందర్య, సామరస్యాలు, ఔన్నత్యాన్ని ఆరోహణాశక్తిని పొందేది ఆమె వలెననే. కష్టంగా మందగతిలో సాగే శ్రమకు, ఊపు, పరిపూర్ణత చేకూర్చేది ఆమెయే. ఆ ఊపుతో శక్తులు పెంచి వేగాన్ని పుంజుకొనేటట్లు చేసి కాల పరిమితిని తగ్గిస్తుంది. పరమ ఆనందపారవశ్యాలు, అత్యున్నత

ఔన్నత్యాలు, అత్యుదాత్త ఆదర్శాలు, విశాలతమ దృశ్యాలు – వీటికి తక్కువైనవేమీ కూడా ఈమెకు సంతృప్తి నీయవు. అందుకే, విజయోత్సవశక్తి ఈమెతో కూడానే ఉంటుంది. ఏ గొప్ప సాఫల్యమైనా సరే, మరెప్పుడోకాక, ఇప్పుడే సాధింపబడేది, ఆమె యొక్క తేజోమయకృప, గాఢావేశ తీవ్రత వలననే.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

(పూర్వఅనువాదకులకు కృతజ్ఞతలతో) సంపాదకుడు

మహాకాళి – శ్రీమాత ప్రబలమైన శక్తి

జగన్మాత యొక్క మహోజ్వలశక్తి రూపం మహాకాళి. జగన్మాతలోని అప్రతిహతమైన కాంక్ష వైదగ్ధ్యం. ఆమె వీరోచిత ప్రాబల్యం, ఆమె విజృంభమాన మహాసంకల్పం, ఆమె ప్రచండ క్రియాసంరంభం ప్రపంచాన్ని కదిలించే మహాశక్తి – ఇవన్నీ మహాకాళి రూపంలో మూర్తీభవించి వుంటాయి.

*

ఆమె మహాకాళి. మహోత్కృష్టశక్తియై వెలిగే దేవత. ఆమెలోనే సర్వశక్తులు. ఆధ్యాత్మిక సంపదలు, అతి తీవ్రమైన తపోవైభవం, యుద్ధానికి సర్వసన్నద్ధత, విజయపరంపర, మందహాసం, 'అట్టహాసం' – ఈ శక్తులతో మృత్యువు, పరాజయం, అవిద్యాశక్తులు నిర్వీర్యమైపోతాయి.

*

ప్రశ్న: 'ది మదర్' అనే గ్రంథంలో జగన్మాత యొక్క మహాకాళి శక్తి గూర్చి వ్రాస్తూ "రక్షణకు, శిక్షణకు ఆమె హస్తాలు చాచి ఉంటాయి" అని శ్రీఅరవిందులు అన్నారు. ఇందులో దెబ్బతీయడం (strike) అంటే అర్థం ఏమిటి?

ప్రపంచంలో మహాకాళి సర్వసాధారణ కర్తవ్యాన్ని ఆ మాట వ్యక్తం చేస్తున్నది. అసురులపై విరుచుకుపడి దెబ్బతీస్తుంది.

వదిలించుకోవలసినదానిని, నాశనం చేయవలసిన ప్రతిదానిని, సాధనలో అవరోధాలను ఆమె దెబ్బతీస్తుంది.

*

ప్రశ్న: "మహాకాళి తన శక్తితో జోక్యం చేసుకోడానికి అవకాశం యిస్తే, సాధకునికి అడ్డు వచ్చే అవరోధాలు, దాడిచేసే శత్రువులు ఒక్క క్షణంలో పలుచని వస్తురాశివలె చిన్నాభిన్న మవడం తప్పదు" అని 'ది మదర్' గ్రంథంలో ఉంది. మహాకాళిశక్తి జోక్యం చేసుకొన్నట్లు ఎలా తెలుస్తుంది?

ఏదో ఆకస్మికంగా, వేగవంతంగా, నిర్ణయాత్మకంగా, అనివార్యంగా జరిగినట్లు భావం కలుగుతుంది. ఆమె జోక్యం వెనుక దివ్యమైన లేదా అతిమానస ఆమోదం ఉంటుంది. అదొక కఠోర శాసనం. తిరుగులేనిది. జరిగినదానిని తలక్రిందులు చేయడంకాని, నిర్వీర్యం చేయడంకాని సాధ్యం కాదు. అసురశక్తులు ప్రయత్నించవచ్చు, స్పృశించవచ్చు, దాడిచేయవచ్చు. కాని అవి అప్రతిభులై వెనుతిరుగుతాయి. అవి ఉపసంహరించుకోగానే ఆ క్షేత్రం చెక్కు చెదరకుండా నిలుస్తుంది. దాడి జరిగిన పరిస్థితీ అంతే. మహాకాళి ఉగ్రశాసన అగ్ని స్పర్శకు కష్టాలన్నీ శక్తిహీనమై పటాపంచలైపోతాయి. వాటి నిజరూపాలు భస్మీపటలం అవుతాయి. క్షణకాలం కదలాడి అంతర్హితమయ్యే నీడలుగా కష్టాలు కనుమరుగైతాయి. నేను 'ఆ మహాశక్తి' అని అన్నాను. ఎందుకంటే మహాకాళియొక్క ఈ మహోత్కృష్ట కార్యం అసాధరణమైనది. ఆమెయొక్క ఇతర చలితచాలన శక్తులతో పోల్చి చూచినపుడు.

ప్రశ్న: నేడు నేను ప్రార్థన చేస్తుండగా మహాకాళి రూపం కనిపించింది. ఆమె నల్లగా, సన్నంగా ఉంది. శివుని వీపుపై పాదం మోపి ఆమె నిలబడింది. మామూలుగా పురాణాలలో ఆమెను అలాగే వర్ణిస్తారు. మహాకాళి ఆ రూపంలో ఎందుకు కనిపిస్తుంది? ఏ భూమికలో ఆమె అలా కనపిస్తుంది?

ప్రాణికభూమికలో ఆమె ఆ రూపంలో సాక్షాత్కరిస్తుంది. సర్వవినాశక శక్తి స్వరూపం ఆమె. కష్టాలు చుట్టుముట్టి అజ్ఞానంలోని ప్రకృతి శక్తికి అది ప్రతీక. ముందుకు చొచ్చుకొనిపోయే

అంధపోరాటంలో ఎదురైన ప్రతి వస్తువును హస్తగతం చేసుకుంటూ, ముక్కలు చేస్తూ సాగిపోతుంది. చివరకు ఆమె దైవత్వంపై ఒక కాలుమోపి నిలబడుతుంది. అప్పుడు ఆమె స్వస్వరూపానికి వచ్చి చేరుతుంది. పోరాటం, నాశనం అన్నీ పూర్తి అవుతాయి. ఇదీ ఈ ప్రతీక వెనుకగల వైశిష్ట్యం.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు
అనువాదం: కె. యజ్ఞన్న

ఫ్రెంచి విప్లవము – కాళీమాత

ఫ్రెంచి విప్లవమంటే కాళీకాదేవి మృత్యుతాండవమే. తాను జరిపిన విధ్వంస శిధిలాలపై భయంకరంగా చేసిన తీవ్ర విలయతాండవం అది. ప్రపంచంపై జాలితో అవశయై దయారహితంగా చేసిన కరాళ నృత్యమది. ఈ సంహారప్రక్రియలో తనకు అండగా తనలోని యాతుధానిని (Yathudhani) సహకారంగా రావించింది. యాతుధాని విధ్వంసవినోదిని. క్రోధోగ్ర చిత్రహింసకారిణి. విశ్వేశ్వర రుద్రరూపిణి. పశుపతి అన్నా, ప్రమదనాధుడన్నా మానవునిలో ఉండే మృగానికి అధిదేవత. హింసకు మారుపేరు. సంహారం చేసే ఉగ్రత. దానికి తోడుగా నిలిచే రాక్షసి. మనిషిలోని ఎదురులేని అహంకారానికి ప్రతిరూపం రాక్షసి. తన సహజాత ప్రవృత్తుల పరితృప్తి కోసం అడ్డువచ్చిన వాటిని విచక్షణారహితంగా నాశనంచేసే శక్తి. ఈ రెండు భయంకరశక్తుల వికటాట్టహాసమే ఫ్రెంచి విప్లవము. దీనికి తోడుగా స్వేచ్ఛ, సమత, సౌభ్రాతృత్వమనే తేజోమయ మహామంత్రము. ప్రత్యామ్నాయంగా ప్రచండ భయంకర మృత్యువు కూడా. అసురులకు, వారితోపాటు దివ్యపరిణామ క్రియని వ్యతిరేకించే వారందరికీ మృత్యువు తప్పదు. ఈ విధమైన రెండు భయంకరశక్తులతో కాళికాదేవి ఫ్రెంచి విప్లవంలో పనిచేసింది. తన దివ్యత్వాన్ని క్రోధావేశపు చీకటి ముసుగులో మరుగుపర్చుకొని రక్తపానం చేస్తూ సభ్యతా, సంప్రదాయాలను

వదిలిపెట్టి. ఐరోపా ఖండమంతా విలయతాండవం సల్పింది. దేశమంతా భయంకర యుద్ధనినాదాలతో, వికటాట్టహాసాలతో హుంకారాలతో మారుమ్రోగింది. అంత మారణహోమం జరుగుతూ ఉండగా ఒక్కసారిగా ఆమెకు స్పృహ కలిగింది. తాను తాండవం చేస్తున్నది పరమేశ్వరునిపైన అనీ, జాతీయత అనే సూత్రం భగవన్నిర్దేశితమనీ తెలుసుకొని వెంటనే, ఆ క్షణమే నెపోలియన్ రక్కసుని దూరంగా విసిరేసి జాతీయతావాద పరిపూర్ణ పునరుద్ధరణ కార్యక్రమములో నిమగ్నమైంది. ఆ రక్షక కవచంలో సౌభ్రాతృత్వాన్ని చక్కగా వ్యవస్థీకరించడానికి పూనుకుంది.

*

ఫ్రెంచి విప్లవం ఉదాత్తత అంతా దాని భావాలలో ఉందిగానీ, అది సాధించినదేమీ లేదు. ఎన్నో ఆశయాలతో ప్రారంభమైనా జరిగింది ఎక్కువ భాగం విధ్వంసమే. ఏమీ సాధించలేక పోయింది. నెపోలియన్ ప్రారంభించిన నిర్మాణాత్మక చర్యలు కూడా అర్థాంతరంగా ఆగిపోవలసి వచ్చింది. 1789 విప్లవం తాలూకు విలువలను ప్రపంచం అర్థం చేసుకొనేవరకు అవి అక్కడ అలాగే ఉండిపోతాయి కూడా. ఆ భావాలు నిజానికి ప్రపంచానికి అంత కొత్తవి కావు, అంతకు ముందే అవి క్రైస్తవ, అంతకన్నా వెనుక బౌద్ధాలలో ఉన్నవే. అయినప్పటికీ ఈ విప్లవం తర్వాత అవి చర్చి నుంచీ. మతగ్రంథాల నుండి బయటపడ్డట్లుగా అయి సమాజాన్నీ, ప్రభుత్వాన్నీ పునర్నిర్మించాలనుకున్నాయి. ఆ ప్రయత్నం విఫలమే అయినా ఆ వైఫల్యం కూడా ఐరోపా ముఖచిత్రాన్ని మార్చివేసింది. అది విఫలం కావటానికి కారణం దానికి సంబంధించిన పరిజ్ఞానం కొరవడటమే; దాని మౌలికసిద్ధాంతాలు, విధానాలు తెలిసినప్పటికీ ఆచరణాత్మకమైన అనుభవం లేకపోవడం వల్ల ఫలించలేదుకానీ, అది కలిగించిన ఉత్సాహం, బలం, ఆ భావాలను అమలుచేయాలనే ఉత్కంఠ ఐరోపావాసుల్లో మార్పు తెచ్చింది. అంతవరకూ ఐరోపాలో పాదుకొలిపి ఉన్నది స్వేచ్ఛ కాక, బానిసత్వము, అణచివేత; సమానత్వ స్థానంలో అసమానత దురన్యాయము; సౌభ్రాతృత్వానికి బదులు స్వార్థపరత్వం, దౌర్జ

న్యము. అయితే అప్పట్లో 1789 సిద్ధాంతాల ఆచరణకి ప్రపంచం సిద్ధంగా లేదు. మానవాళి గమ్యం ఎప్పటికీ అదే అయినా మనం ఇంకా లక్ష్యానికి చాలా దూరంగానే ఉన్నాము. అయితే ఇప్పుడు కొంతవరకూ అది అమలుచేయ.గల సమయం ఆసన్నమైంది. సౌభ్రాతృత్వమునకు సంబంధించిన క్రమశిక్షణను ముందు వ్యవస్థీకరించవలసి ఉన్నది. సౌభ్రాతృత్వమనే జీవశక్తి ఉంటేనేగానీ స్వేచ్ఛ, సమతాభావాలు స్థిరంగా నిలువలేవు. పాపం, ఫ్రెంచివారికి, ఈ మూలసూత్రం తెలియక స్వేచ్ఛ అనే దానిని పునాదిగా చేసి దాని మీద సౌభ్రాతృత్వమనే బృహన్నిర్మాణం చేశారు. అంటే త్రిభుజాన్ని శీర్షంపై నిలపెట్టినట్లయింది. అదంతా గ్రీకు, రోమనుల ప్రభావంలో ఉండటంవల్ల స్వేచ్ఛ అంటే వాళ్లకుండే అభిప్రాయం చాలా సంకుచితమై, క్రైస్తవమతంలోనూ, ఆసియాలోనూ ఉన్న సౌభ్రాతృత్వ సూత్రాన్ని లాంచనప్రాయంగా మాత్రమే తీసుకోడం జరిగింది. ఈ విధమైన జ్ఞానాన్ని బట్టి త్రిభుజాన్ని దాని శిఖరాగ్రంపై నిలబెట్టారు. అది స్థిరంగా ఉండాలంటే దాన్ని సమంగా నిలిపి ఉంచాలి.

*

ఫ్రెంచి విప్లవం ప్రజలలో తీవ్ర గాఢావేశాన్ని నింపి, ఉగ్రమైన ప్రగాఢ ఆకాంక్షను వారిలో ప్రేరేపించి వినుతి కెక్కింది. అందు ప్రధానంగా నల్గురి ద్వారా అది ప్రయోజనం పొందింది. ఆ నలుగురూ మిరాబూ, డాంటన్, రోబెస్పీ, నెపోలియన్. మిరాబూ నాంది ప్రస్తావన చేయగా, డాంటన్ ఉత్తేజపర్చాడు. రోబెస్పీ సంహారకారకుడు కాగా, నెపోలియన్ కడతేర్చాడు. మొదటి ముగ్గురూ సమయానికి గుంపులో గోవిందయ్యలవలె అగుపించి తమ పని కానిచ్చి తెరమరుగైనారు. గమనవేగం పుంజుకుంది కాబట్టి సరిపోయిందికాని, అదే కొనసాగి, వాళ్లు ఇంకా అనవసరంగా మిగిలి ఉంటే భవిష్యత్తును భ్రష్టం చేశేవారే! వారు వారి పని కాగానే వెళ్లిపోవటం, మంచిదే అయింది. లేకుంటే జగన్మాతచేత వైదొలగింపబడేవారు. గారిబాల్డీ ఈ విషయంలో అదృష్టవంతుడు. కానీ నెపోలియన్, మజ్జినీలు వారికొచ్చిన ఘనకీర్తిని నిలబెట్టుకోలేక పతన

మైపోయారు. అందుచేత తన పని పూర్తికాగానే వైదొలగటం మనిషికి ఎప్పుడూ మంచిది, not to outstay the Mother's welcome.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: డా॥ ఎ. ప్రభావతి, డా॥ ఎ. వెంకటరామ శాస్త్రి

(మిరాబు, డాంటన్, రోబస్పీల గురించి శ్రీఅరవిందులవారి అభిప్రాయాలు తెలుసుకోవాలనుకుంటే శ్రీఅరవిందుల శతవార్షిక గ్రంథాలను చూడండి. SABCL Vol. 17, pp. 379, 387 or CWSA Vol. 1, pp. 514-522))

మహాకాళి – కాళి

మహాకాళి, కాళి ఒక్కరే కాదు. కాళి దిగువ తరగతికి చెందినది. ఉన్నత భూమికల్లో మహాకాళి సాధారణంగా బంగారు వర్ణంగా కనబడుతుంది.

*

కాళి, శ్యామ మొదలైన దేవతలు ప్రాణికస్థాయిలో కనిపించే సాధారణ రూపాలు. అధిమానసం మూలాధారంగా వాస్తవమైన మహాకాళి నలుపు కాదు; ప్రకాశహీనమైనది కాదు, భయంకరీ కాదు. ఆమె అసురులు ఎదుర్కొన వీలుకాని అసాధ్యమైన రీతిలో కూడా పసిడికాంతిలో పరిపూర్ణ సౌందర్యరాశిగా ఉంటుంది.

*

శ్రీమాతది ధవళవర్ణము. ప్రధానంగా వజ్రకాంతి. మహాకాళి రూపం సాధరణంగా బంగారు వర్ణం, కాంతివంతమైన దట్టమైన బంగారు ఛాయ.

*

సాధారణ మనస్సుకి ఉపరితలాన ఉన్నతభూమికల్లోని బంగారు సత్యతేజస్సు మౌలికంగా అతిమానసకాంతి. మనస్సుకి ఉపరిత

లాన అదే మహాకాళి కాంతి కూడ. శ్రీమాత నుండి బంగారు తేజస్సు వలెనే తరచు ధవళకాంతి కూడ ఉద్భవిస్తుంది.

*

నలుపు వర్ణంతో నున్న కాళిరూపము ప్రాణమయభూమికపై ఆవిష్కరింపబడిన మహాకాళి రూపమే. కాని అధిమానసంలో (in the overmind) మహాకాళి సువర్ణకాంతిమయం.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు
అనువాదం: బి. నరశింహాయ్య

దుర్గ

దేముళ్ల విషయానికొస్తే, మానవాళి తమకు ఆమోదయోగ్యమైన దేవతల రూపాలను రూపొందించుకోగలరు. కాని ఆ రూపాలు కూడ ఆయా దేవతలకు చెందిన భూమికల నుండి ఆయా మానవుల మనస్సులలో ప్రేరేపింపబడుతవి. సృష్టి అంతా మూర్తము, అమూర్తము అని రెండు పార్శ్వాలు కలిగి ఉంది. అలానే దేవతలు కూడ రూపరహితులు అయినా కూడా రూపం కలిగి ఉంటారు. కాని దైవం అనేక రూపాలుగా ఉండగలదు. ఇక్కడ మహేశ్వరిగా, అక్కడ (Pallas Athene) పల్లాస్ అథీన్‌గా వివిధ రూపాలుగా అభివ్యక్తం కాగలదు. నిమ్నస్థాయిలో, మహేశ్వరియే దుర్గ, ఉమ, పార్వతి, చండి లుగా అభివ్యక్తం ఔతుంది. దేవతలు మానవరూపాలుకే పరిమితం కాదు; మానవుడు కూడా వారిని మానవరూపాలలోనే ఎప్పుడూ దర్శించడు.

*

దుర్గ కొంతమేరకు మహేశ్వరి, మహాకాళిల విశిష్టగుణాలు మూర్తీభవించిన రూపం. ఆమెకు మహాలక్ష్మితో ఎక్కువ సంబంధం లేదు.

*

దుర్గ శ్రీమాత యొక్క రక్షణశక్తి.

*

దుర్గకు వాహనమైన సింహం, దివ్యత్వం చెందిన దైహిక ప్రాణ మయ, ప్రాణాశ్రిత భావమయశక్తి ద్వారా పనిచేసే దివ్యచేతనకు సంకేతం.

*

సింహం దుర్గాదేవియొక్క విశిష్ట లక్షణము. దుర్గ విశ్వజననియొక్క – స్వాధీనపరచుకొని, రక్షించే-విశిష్టగుణం.

కపాలం దివ్యశక్తిచేత జయింపబడి, చంపబడిన దైవప్రతి కూల శక్తులైన అసురులకి సంకేతం.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: బి. నరశింహాయ్యా

కృష్ణుడు – మహాకాళి

కృష్ణుడు, మహాకాళి – ఈ ఇద్దరి సమీకృతశక్తి చాలా ప్రభావం కలది. ఈ రెండు పేర్లు కలిసి నీ చైతన్యంలో ఉత్పన్నమవట మనేది చాలా మంచి సూచన.

*

పరమాత్మునితో ఏకత్వం సిద్ధించినపుడు మన సాధనలో స్థితి శీలకమైన భాగం పూర్తి అయినట్లే; ఇక క్రియాశీలకమైన భాగం మిగిలి ఉంటుంది. అప్పుడే మన మా భగవంతునిలోని దైవాన్ని, దైవశక్తిని విడివిడిగా చూడాలి. దాన్నే హైందవ సంప్రదాయాన్న నుసరించి కృష్ణుడు, కాళీ రూపాలుగా వివరిస్తున్నాను. నన్ను పూర్తిగా ఆక్రమించి నా ప్రకృతిగా పనిచేసే శక్తి కాళీశక్తి తప్ప మరొకటి కాదు. ఆ శక్తిని ఉపయోగించి దానిచేత పనిచేయిస్తూ నడిపించేది నాలోని దైవమే. సర్వాంతర్యామియైన ఆ దైవప్రతిని ధిగా ఆ శక్తి నడిపించినట్లు నడుస్తూ పరమాత్మలో ఆత్మ మాదిరి ప్రవర్తిస్తే చివరికి భగవంతుడు, అతని శక్తి తప్ప మరేమీ మిగ లని స్థితి వస్తుంది.

*

కాళీశక్తి విజృంభించి తన మహోగ్రశక్తితో లోనికి చొరబడుతుంటే ఎవరు తట్టుకోగలరు? అంతకు ముందే కృష్ణుని తనలో ఆవాహనం చేసుకున్నవారే నిలబడగల్గుతారు.

శ్రీమాత వివరణ:

ఇది ఎంతో మధురమైన భావప్రకటన. అంటే ఎవరైతే తమలో చైతన్యవంతంగా దైవతత్వాన్ని నిలుపుకుంటారో వారు ఎటువంటి ఉగ్రశక్తినైనా విజయవంతంగా తట్టుకొని ఎదుర్కోగలరు.

*

నేను కృష్ణుని ఎక్కువ ప్రేమించానో, కాళీమాతను ఎక్కువగా ప్రేమించానో నాకు చాలా కాలం తెలియరాలేదు. కాళీని ప్రేమించాననుకుంటే అది నన్ను నేను ప్రేమించుకున్నట్లే. కృష్ణుని ప్రేమిస్తే అది పరాయివారిని ప్రేమించినట్లయింది. అంటే నాలోని పరమాత్మను ప్రేమిస్తున్నట్లన్న మాట. ఆ విధంగా కాళీమాత కంటే కృష్ణునే ఎక్కువ ప్రేమించడం మొదలుపెట్టాను.

*

కాళీమాత అంటే ఒక భయంకరశక్తిగా, తీక్షణ ప్రేమరాశిగా ఉన్న శ్రీకృష్ణసాక్షాత్కారమే. ఆమె క్రోధాఘాతాలతో మనస్సు, ప్రాణము, దేహములలో ఉన్న జీవిని (అహాన్ని) రూపుమాపి అమరమైన ఆత్మను విముక్తి కావించటమే.

శ్రీమాత వివరణ:

అనంత విశ్వాన్ని దర్శించటానికి వీలుగా మనలో ఒక జ్ఞాన దీపాన్ని వెలిగించే నిమిత్తం, అత్యల్పమైన, అసహాయమైన అహంకారాన్ని రూపుమాపితే, దాన్ని గురించి మనకు విచారమెందుకు?

*

నిన్ను హింసించేవారిలోను, హతమార్చేవారిలోనూ, నీ బాధలోనూ, నీ మృత్యుక్షణంలోనూ కూడా, నీవా దైవాన్ని దర్శించలేవా? ఇంకా నీవు హతమార్చేటప్పుడూ, నీవు చంపుతున్నవారిలోను ఆ పర

మేశ్వరుని చూడలేవా? ప్రేమించలేవా? ఆ పరమోన్నతజ్ఞానము నీ హస్తగతమే కదా! కాళీమాతను ఆరాధించలేనివారు కృష్ణపర మాత్మను ఎలా పొందగలరు?

*

ఈ భూలోకం స్వర్గలోకంగా మారేదెప్పుడు? మానవులంతా బాల, బాలికలుగా మారి, అందరిలోనూ మంగళప్రదమైను బాలునిగా ఉన్న కృష్ణునితో, అందరిలోకీ దృఢమైన బాలికగా ఉన్న కాళీ మాతతో కలిసి భూతలస్వర్గ నందనవనాల్లో నడయాడే దెప్ప టికో. ఈడెన్ వనం బాగానే ఉండేదికానీ ఆడమ్, అవ్వాలు వృద్ధు లైపోయారు. అప్పటి భగవంతుడు కూడా వార్ధక్యంతో కఠినం గాను, భీతావహంగానూ ఉండిపోవటంవల్ల సైతాన్ ప్రలోభాలను ప్రతిఘటించలేకపోయారు.

అనువాదం: డా॥ ఎ. ప్రభావతి. డా॥ ఎ. వెంకటరామ శాస్త్రి.

భారతీయ సంస్కృతిలో భయం, జుగుప్స?

ద్రవిడియను దేవాలయ వాస్తుశిల్పాల గురించిన, హానికరమైన విమర్శలు అంతగా పట్టించుకోవలసిన అవసరం నాకు లేదు. కాని ఒక విమర్శ మాత్రం గమనార్హం. ఎందుకంటే అది Mr. Archer లాంటి వాళ్లు చేసిన విమర్శ వంటిది కాదు. కనుక దానిని మనం పరిశీలించటం మంచిది. ఈ బ్రహ్మాండమైన దేవాలయాల్లో అమా నుష భయం, జుగుప్సల ప్రభావం తనపై పడిందని, సానుభూతితో అర్థం చేసుకొనే ప్రొఫెసర్ గైడ్జస్ వ్యాఖ్యానించారు. ఇటువంటి ప్రకటనలు భారతీయులకు ఆశ్చర్యం కలిగిస్తాయి. ఎందుచేతనంటే మతం, కళ లేదా సాహిత్యం భారతీయులలో రేకెత్తించిన అను భూతులలో భయం, జుగుప్స ఎక్కడా లేవనేది స్పష్టం. మతంలో ఎక్కడైనా పైకి తెచ్చినా, వాటినెలా చక్కదిద్దాలో వెంటనే చూప టానికి మాత్రమే. అపుడు కూడా వాటి వెనుక వాటి కాధారంగా, సహాయంగా ఒక దివ్యసన్నిధి, ఒక శాశ్వత ఔన్నత్యం, ప్రశాంతత

లేదా ప్రేమ లేదా ఆనందం ఉండనే ఉండేవి. విధ్వంసకారిణి అయిన దేవత కూడా అదే సమయంలో కరుణామూర్తి, ప్రేమస్వరూపిణి అయిన దివ్యమాత కూడా. రుద్రుడైన మహేశ్వరుడు అదే సమయంలో మంగళకరుడైన శివుడు, ఆశయప్రదాత అయిన అశుతోషుడు కూడా. భారతీయచింతన, మతం, ప్రశాంతంగా ఏ విధమైన జుగుప్స లేక తిరస్కార భావం లేకుండా, దీర్ఘకాల కృషి ఫలితంగా సాధించిన, తాదాత్మ్యత, ఏకత్వభావన నుండి జనించిన అవగాహనతో, బ్రహ్మాండ దృశ్యజగత్తులోని సర్వాన్ని అవలోకించింది.

ఈ ప్రపంచం అయదార్థం, సారహీనమైనదనే భావం నుండీ లేదా ఈ ఐహిక జీవితంకన్న ఉన్నతమైన, యదార్థమైన, సుఖప్రదమైన జీవితం ఉన్నదనే భావన నుండీ, సన్యాస సంప్రదాయం, ప్రపంచ వైముఖ్యత రూపుదిద్దుకొన్నాయిగాని, ప్రపంచం అంటే భయం వలనో, నైరాశ్యం వలనో కాదు. నిరాశానిస్పృహలకు సంబంధించిన దాన్నంతా త్వరగా దాటిపోయి శాశ్వత శాంత్యానందాలతో పరవశించే లోకాల్లోకి చేరుకోవాలనే తపనతోనే అవి రూపుదిద్దుకొన్నాయి. భారతీయ లౌకికకవిత్వం, నాటకం, మొత్తం కూడా ఎంతో సంపన్నమైనది, సజీవమైనది, ఉల్లాసం కలిగించేది. ఈ విషయంలో మతం, సాహిత్యాలకన్న భారతీయ కళ భిన్నంగా ఏం లేదు. భారతీయ సాహిత్యం మొత్తంలో కనుపించని దాని కంటె ఎన్నో రెట్లు విషాదం, భయం, శోకం, నైరాశ్యాలు యూరోపియన్ సాహిత్యపు కొద్ది పుటల్లోనే కన్పిస్తాయి.

పాశ్చాత్య మేధస్సు తన కలవాటైన ప్రతిస్పందనలను, దేశీయమైన మన అవగాహనలపై రుద్దుతోంది. ఇక్కడసలు పాశ్చాత్య మేధస్సుకు స్థానమే లేదు. ఉదా: శివతాండవాన్ని అదెలా అపార్థం చేసుకొన్నదో చూడండి. శివతాండవాన్ని మృత్యు లేక విలయతాండవంగా చూస్తోంది. కాని నటరాజు వైపు దృష్టి సారించినవారికి ఎవరికైనా, తద్విరుద్ధంగా, అది ఆనందతాండవంగా దర్శనమిస్తుంది. ఆ తాండవంలో అచంచలమైన, శాశ్వత, అనంత ఆనంద వైభవాలు దర్శనమిస్తాయి. అలాగే కాళిరూపం, ఐరోపావాసుల

కళ్లకు భయంకరంగా, రౌద్రంగా కన్పిస్తుంది. కాని అసురులనూ, మనిషిలో, ప్రపంచంలో ఉన్న దుష్టశక్తులనూ, దునుమాడటానికి జగజ్జనని దాల్చిన రూపమని మనందరకూ తెలుసు. పాశ్చాత్య మేధస్సు ఇలా చూడటంలో ఇంకా ఇతర కారణాలు ఉన్నాయి. మానవ పరిమాణాన్ని మించి ఉద్ధరించవపబడేది ఏదైనా ఉంటే దాని యందు పాశ్చాత్యమేధస్సు కుండే అయిష్టత నుండి ఈ భావం మొలకెత్తినట్లు కన్పిస్తుంది. అతీతము, అపరిమితము, అమే యము లాటి భావనల యెడల ఉజ్వల భౌతికమానసానికి ఉన్న పరిమితి, భయం, నిర్వేదం, ఏవగింపు – వీటి సూక్ష్మాతి విశేషంతో కూడిన దృష్టికి సామాన్యంగా అలాగే అర్థం అవుతుంది.

కాని అటువంటి భావనకి భారతీయ మనస్తత్వంలో ఎక్కడా చోటు లేదు. కొన్ని అమానుషరూపాలు, లేదా రాక్షసరూపాలకు సంబంధించిన విచిత్ర లేక భయంకర పార్శ్వం గురించి చెప్పా లంటే భారతీయ సౌందర్యోపాసక మనస్సు, పృథ్వితోనేగాక, చైత్యపురుష స్థాయిలలో కూడా వ్యవహారిస్తుందనే విషయాన్ని క్కడ మనం గుర్తు చేసుకోవాలి. ఆ చైత్యపురుష స్తరాలలో ఈ రూపాలున్నాయి. కాని వాటి ప్రభావానికి లోనుగాకుండా స్వేచ్ఛగా వాటి మధ్య ఆ మనస్సు విహారిస్తూంటుంది. ఎందుచేతనంటే ఆత్మ లేక దైవశక్తియొక్క సర్వవ్యాపకత్వం మీద దానికి పెద్ద నమ్మకం వుంది. ఆ మనస్సు ఎక్కడ ఉన్నా దానితో పాటుగా ఆ నమ్మకం కూడా వుంటుంది.

ద్రవిడ వాస్తుశాస్త్రానికీ ఐరోపీయుల అభిరుచికీ ఎక్కడా పొంతన లేదు గనుక దానిపై భయంకర దాడి జరిగింది. అందు చేత నేను, హిందూ – ప్రత్యేకంగా – ద్రవిడ వాస్తుశాస్త్రాన్ని అధ్య యనం చేశాను.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: కోనేరు వెంకటేశ్వరరావు

శ్రీమాత ఉపయోగించే మహాకాళి పద్ధతి

నీవు ప్రస్తావించిన శ్రీమాత ఉపయోగించే మహాకాళి పద్ధతికి సంబంధించి – ఈ అంశాలన్నీ వ్యక్తి, నిబంధన, పరిస్థితులపై ఆధారపడి ఉంటాయి. ఎవరిలో అయితే అసాధారణమైన ఆకాంక్ష మరియు ప్రధానంగా చిత్తశుద్ధి – ఎక్కడో ఒక చోట, ప్రాణికంలో అయినా సరే ఉంటుందో అలాటివారి పట్ల, ఎవరితో తాను సన్నిహితంగా ఉంటూ తన కాఠిన్యాన్ని అపార్థం చేసుకోకుండా తమపై ఆమె కృప ఉపసంహరించుకున్నది అని అనుకోకుండా, అదంతా తమ సాధనకు ఉపయుక్తమైనదిగా భావిస్తారో – వారి పట్ల – శ్రీమాత నీవు ప్రస్తావించిన మహాకాళి పద్ధతిని ఉపయోగిస్తుంది.

కొందరు ఈ పద్ధతిని సహించలేరు. ఇదే కొనసాగితే వారు దురవగాహనతో, నిరాశతో, తిరుగుబాటుతో దూరంగా పారిపోతారు. పద్ధతి – అల్పముగాని, అధికముగాని, వడిగలదైనదిగాని, దీర్ఘము మెలికలతో కూడినదై ఉండేది గాని – ఏదైనా శ్రీమాత అభిలషించేది మనుష్యులు ఆత్మానుభవసేకరణకు పరిపూర్ణ అవకాశం పొందగలిగే వారై ఉండాలి. ప్రతివాడు తన స్వభావానుగుణంగా చికిత్స పొందాలి. అమ్మ మందలింపులకు భయపడితే నీవు అభివృద్ధిని ఎలా సాధిస్తావు? త్వరితగతిని పురోగమనం సాధించాలంటే మహాకాళి ప్రహారాలను కూడా స్వాగతీకరించాలి. ఎందుకంటే, అవే నిన్ను పురోగమన మార్గంలో ముందుకు నెట్టి త్వరితగతిని నిన్ను ముందుకు సాగిపోనిస్తాయి.

*

ఆమె నిస్సంకోచంగా, స్వేచ్ఛగా, ధారాళంగా, నేనేం చెయ్యాలో, ఏమి చెయ్యకూడదో నాకు విశదీకరించగల సన్నిహిత సంబంధాన్ని శ్రీమాతతో నేను ఏర్పరచుకోగలగటం సాధ్యమా?

అవశ్యం. దివ్యచైతన్యం పరిపూర్ణంగా సాక్షాత్కారమైనప్పుడు, అమ్మ సంకల్పానికి, సాధకుని సంకల్పానికి మధ్య ఎట్టి తేడా ఉండదు.

నీవు చెప్పిన రీతిగా అమ్మ ఆచరించాలంటే – అలాంటి సంబంధ బాంధవ్యాలు నెలకొనాలంటే సాధకుడు శ్రీమాతలోని మహాకాళీ దృక్పథమునకు భయపడకూడదు. ఎప్పుడూ (ప్రసన్న) మధురిమనే ఆపేక్షించకూడదు. అతడు మహాకాళి అఘాతాలను ఆశీస్సులుగా ఆమోదించి స్వీకరించాలి. ఆమె దూరదృష్టిపైన, ఆమె యుక్తాయుక్త పరిజ్ఞానంపైన, ఆమె మాటపైన పరిపూర్ణమైన విశ్వాసం కలిగి ఉండాలి. ఆలా కాక తన అహంకి విరుద్ధంగా ఏమైన అనినా, చేసినా ముఖం ముడుచుకొని చిరచిరలాడుతుంది, తన్ను తానే సమర్ధించుకుంటూ. ఇది అహంకార లక్షణం. కాక పోతే చాలా కొద్దిమంది మాత్రమే అసంపూర్ణముగనైనా, అను కూల వైఖరిని స్వీకరించగలుగుతారు. అమ్మ అటువంటి వారితోనే ఈ సంబంధం కలిగి ఉంటుంది. భిన్నస్వభావం కలిగిన ఇతరు లతో ఆమె భిన్నరీతిలో వ్యవహారించక తప్పదు. ఎందుకంటే ఆమె ప్రతివారితోను, వారి వారి స్వభావాన్ని బట్టి వ్యవహారించవలసి ఉంటుంది కదా!

పై నుంచి వచ్చేదేదైనా కాంతి, శక్తి, శాంతి, ఆనందం – అలలు అలలుగా వస్తాయి. నీ విషయంలో ప్రభావితం చేస్తున్న శక్తి అదే. అది అలా ప్రవాహరహితంగా లేదా వర్షంలా లేదా ప్రశాంత గంభీరోధధిలా ఉన్నట్లయితే మహాకాళి అచట పనిచే స్తున్నది. అలాంటప్పుడు నిర్భయంగా ఉండటం అవసరం.

సౌందర్యాభిలాష హానికరము కాదు. విశ్వజనీన సౌంద ర్యాన్ని జాగృతం చేయటం మరియు మహాలక్ష్మి శక్తిని వినిర్మలం గావించటం – దాని మనోజ్ఞలాలిత్యాన్ని విశుద్ధపరచి ప్రకాశ మానం చేయటం అభిలషనీయం. ఇది కామలోభములను వ్యక్తప రచటం కాదు. మనం కనుక అజాగ్రత్తగా ఉంటే అలాటపుడు కుటిలత్వం చోటు చేసుకొనే అవకాశం లేకపోలేదు. మహాకాళి అనుభవం లోనికి రాజసిక తామసము, హింస చొచ్చుకొనివచ్చే

అవకాశము కూడ ఉన్నది. అలాగే అనుభవించి ఆనందించాలనే ప్రాణికస్థాయి ఆవేశానికీ అవకాశమున్నది.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: అన్నవరం ఆదిశేషయ్య

కాళీమాత పనితీరు

సమస్తమైన విధ్వంసాలు, భూకంపాలు, అగ్నిపర్వత విస్ఫోటనాలు, తుఫానులు, వరద భీభత్సాలు మొదలైన ప్రకృతిగతమైన అపారమైన వినాశనాలు, వెనుకనేగాక, భూమిపైన మానవులు చేసే హింసాయుత విధ్వంసాలకు, యుద్ధాలకు, విప్లవాలకు, తిరుగుబాట్లకు వెనుక కూడా భూవాతవరణంలో రూపాంతర ప్రక్రియలోని ప్రగతిని వేగిరపరచడం కోసం మహాకాళిశక్తి విజృంభణే నాకు కన్పిస్తున్నది.

ఈ విధ్వంసాలకు ఊర్ధ్వంగా, మౌలికంగా భగవంతుని సంకల్పం మాత్రమేకాక, సంసిద్ధి స్పర్శ గూడా ఈ వినాశకర సంఘటనల స్వభావంలో వుంది. ఈ విపత్తుల తీవ్రత అనేది అపరిపూర్ణతల ఘనిష్టతను తెలుపుతున్నది.

వీటినుండి సరైన గుణపాఠాలు నేర్చుకొని అవసరమైన అభివృద్ధిని సాధించడం ద్వారానే నిజానికి ఈ విపత్తులు తిరిగి రాకుండా నిరోధించడం జరుగుతుంది.

*

ఈ విధ్వంసాన్ని ఆహ్వానించడం అనే ప్రశ్నే లేదు. కానీ అది నేర్పే గుణపాఠాన్ని మాత్రం నేర్చుకొని తీరాలి.

*

కాళీమాత విజృంభించిన సందర్భంలో నిలబడి మిగిలిపోవడం కోసం ఎవరైనా, శక్తిని, న్యాయాన్ని కోరడంకాక దయాదాక్షిణ్యాల కోసం ప్రార్థించాలి.

*

అనుగ్రహం పనిచేస్తున్న సమయంలో చిత్తశుద్ధి లేకపోవడం అనేది దాన్ని నిరర్ధకం చేసే ఒక సరిచేయలేని లోపం. చిత్తశుద్ధి లోపించిన సమయాల్లో ప్రపంచంలో మహాకాళి విధ్వంసకర విజృంభణ అనేది తప్పనిసరి.

*

అసలు నీకు దుర్గామాత కథ తెలుసా, తెలియదా? దుర్గామాత ప్రతి సంవత్సరం అసుర సంహారం చేయాల్సిందే. ఆమె యీ పనిని తిరిగితిరిగి చేయడం అనివార్యం. అసుర పరిపాలనను అంతం చేసే వరకూ యీ పని అలా జరుగుతూనే వుంటుంది. ప్రపంచంలో వాటి పరిపాలన తుడిచిపెట్టుకుపోయాక ఇంక అలా జరగదు. అయితే అంతవరకు, అంటే ఎంతవరకైతే దాని ఉపయోగం వుంటుందో (ఈ పుస్తకంలో నేను మరోచోట చెప్పినట్లు) ఆకాంక్ష బలపడేంతవరకూ చేతనకు కావలసిన వివరణ అందేంతవరకూ, చిత్తశుద్ధిగలవారి శక్తిని పరీక్షించేందుకు ఇది అలా కొనసాగుతూనే వుంటుంది. ఇంక ఈ పరీక్షలు అవసరం ఏమాత్రం లోనిరోజున వారి చిత్తశుద్ధి పరిశుద్ధంగా వుండి తనంతట తాను నిలబడగలిగిన రోజున ఇవన్నీ కన్పించకుండా పోతాయి. ఆ రోజునుంచి దుర్గామాత తన యుద్ధాన్ని ప్రతిసంవత్సరం జరపాల్సిన అవసరం ఏమాత్రం వుండదు.

*

ప్రతి సంవత్సరం దుర్గామాత యుద్ధం చేసి విజయం సాధించడం అనేది పరమోన్నత దివ్యచేతన విశ్వప్రగతి కోసం లయబద్ధంగా నియమితమయిన సమయాలలో జోక్యం చేసుకొంటుందన్నదానికి ప్రతీక.

*

వ్యతిరేకశక్తుల దాడులు తప్పనిసరి. ఆటంకాలన్నింటినీ ధైర్యంగా అధిగమించి నీ పయనం ప్రగతిపథాన సాగిపోయేందుకు అవన్నీ పరీక్షలుగానే పరిగణించాలి. ఈ పోరాటం కఠినమే అయినా దాని నుండి నీవు బయటపడినపుడు నీవు ఎంతోకొంత సాధించి నీ మార్గంలో మరో ముందడుగు వేస్తావు. అందుకే వ్యతిరేకశక్తుల

ఉనికి అవసరం వుంది. అవి నీ సంకల్పశక్తిని గట్టిపరుస్తాయి. నీ ఆకాంక్షను స్వచ్ఛతరం చేస్తాయి.

అవి అలా వుండేందుకు నీవే కారణం అనేది నిజం. నీలో వాటికి స్పందించేది ఏదో వున్నంతవరకూ వాటి జోక్యం అనేది అలా వుండటం సరైనదే. నీ స్వభావంలో ఏ భాగమూ, వాటికి స్పందించేది ఏదీ లేనపుడు అవే నిన్ను విడిచి వెళ్ళిపోతాయి.

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదం: కొంగర భాస్కరరావు

ఒక Chaldean పురాణ గాథ

చాలా కాలం క్రితం నాటి మాట. అరేబియా దేశపు ఎడారి భూమిలో పరమ ప్రేమ ఎలా వుంటుందో తెలియజేయడం కోసం ఒక దేవదూత అవతరించింది. అనుకున్నట్లుగానే మానవులంతా ఆమెను తప్పుగా అర్థం చేసుకున్నారు. అనుమానించారు. వేధించి పగబట్టి చంపాలని వెంటపడ్డారు. ఈ హింసతో గాయపడిన ఆమె తన పనిని నెరవేర్చుకొనడం కోసం ప్రశాంతంగా చనిపోవాలని అక్కడి నుండి పారిపోయింది. హఠాత్తుగా ఆమెకు ఆ సువిశాల ఎడారి ప్రాంతంలో ఒక చిన్న దానిమ్మపొద కన్పించింది. నెమ్మదిగా పాకుకుంటూ దాని కొమ్మల మాటుకు వెళ్లి ప్రశాంతంగా దేహత్యాగం చేయాలనుకుంది. అంతే. వెంటనే ఆ చిన్నపొద కాస్తా ఆశ్చర్యంగా విస్తరించింది. ఏపుగా పెరిగింది. గుబురుగా, దట్టంగా ఆమెను వెంటాడుతున్నవారికి ఆమె కన్పించనంతగా అల్లుకుపోయింది. వారికి ఏమాత్రం అనుమానం కలుగలేదు. వెళ్లిపోయారు.

ఆమెనుండి జారిన పవిత్రమైన రక్తపు చుక్కలతో ఆ భూమి సారవంతమయింది. ఆ పొదంతా చక్కని విశాలమైన పొడవైన, దట్టమైన రేకులతో సింధూరవర్ణంతో కూడిన అద్భుతమైన పుష్పాలతో నిండిపోయింది. అవన్నీ ఆమె నుండి స్రవించిన అసంఖ్యాకమయిన రక్తబిందువులకు ప్రతిరూపాలు.

ఈ పుష్పాలే మనకు 'దివ్యప్రేమ' ను ప్రకటిస్తున్నాయి.

*

మధుమయి మాతా! ఈ Chaldean పౌరాణిక గాథకు కాళీమాత పూజకి ఏమైనా సంబంధం ఉందా?

ఉంది నాన్నా! అందుకే నేను కాళీమాత పూజాదినాన ఎపుడూ 'దివ్యప్రేమ' పుష్పాలు (అనార్కలి) పంచిపెడుతుంటాను. మహాశక్తికి సంబంధించిన అన్ని అంశలలోనూ మహాకాళి రూపం అత్యంత దయామయి. ఆమెది అత్యంత క్రియాశీలము, శక్తివంతము అయిన ప్రేమ. అందుకే కాళిమాత పుజాదినాన 'దివ్యప్రేమ' పుష్పాల రేకులను పంచిపెడుతుంటాను. ఈ పుష్పాలు 'దివ్యప్రేమ' కు ఎలా ప్రతీకలైనవీ యీ వివరణ సరిపోతుంది.

*

దివ్యమాత అంశలన్నింటిలోనూ కాళి క్రియాశీలము, అత్యంత శక్తివంతమైన స్పందనలతో కూడిన ప్రేమను వ్యక్తీకరిస్తుంది. ఒక్కొక్కసారి భయంకరంగా కన్పించినా ఆమె సువర్ణశోభలతో నిండిన అత్యంత శక్తివంతమైన ప్రేమను గొనివస్తుంది.

*

కాళిమాత సకృత్తుగా (rarely) మనస్సులో పరిచాలనం చేస్తుంది. ఉన్నతమైన స్థరాలలో రూపాంతర ప్రగతిని ముందుకు త్రోసే శక్తివంతమైన ప్రేమను అందిస్తుంది. ప్రాణికస్థాయిలో ఆమె అసత్యాన్ని, ఆత్మవంచనను, దుష్టసంకల్పాలను నిర్మూలించే శక్తిస్వరూపిణి. మంచిని, సత్యపరమైనదానిని యింకా ప్రగతిశీలపథాన్ని ఆమె ఎన్నడూ నిర్మూలించదు. పైగా వాటిని కాపాడి నిలబెడుతుంది.

*

మనం ఈ భూమిమీద అనేక జన్మల నెత్తేది ప్రగతిని సాధిస్తూ మనల్ని మనం పరిపూర్ణులం గావించుకొనేందుకే. కాళిమాత తనను కోరినవారికి ఎప్పుడూ సహాయపడుతూనే ఉంటుంది. ఆమె సహాయంతో పురోగమనం అనేది చాలా శీఘ్రంగా వస్తుంది కూడా.

సృష్టిలో మహాకాళి దివ్యప్రేమను ప్రకటిస్తుంది. అయితే అది ఎంతో ఉన్నతం, శక్తివంతం. ఆ ప్రేమ ఎంత ఉన్నతం అంటే దానిని (భరించలేక) మానవులు భయపడుతుంటారు.

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదం: కొంగర భాస్కరరావు

మహాకాళిని చిత్రించే ప్రతిమలు

(శ్రీఅరవిందులవారి 'The Mother' నుంచి మహాకాళికి సంబంధించిన భాగం శ్రీమాత చదువుతారు.)

ప్రశ్న: మహాకాళి స్వరూపం గురించి చెప్పే కథలు నిజమేనా?

నాయనా! నీవే కథలు గురించి ప్రస్తావిస్తున్నావు? వందల కొలది కథలు ఉన్నాయి. ఏ మహాకాళి గురించి? ఆమెను చిత్రించే ప్రతిమలు, విగ్రహాలు గురించా? మానవుడు విషయాలను పరికించే విధానమది. ఆమె (నిజానికి) అలా ఉండదు.

నీ కిదివరకే నేను చెప్పాననుకుంటాను. ఉన్నత అస్తిత్వంలో వాటికి మౌలికస్వరూపాలు ఉంటవి. కాగా ఇవి ప్రత్యేక తరగతివి. భౌతికసీమలలో భూమికి చేరువ అవుతూన్న కొలదీ అసాధారణంగా అసంఖ్యాకంగా వేర్వేరు ఆకృతులు రూపుదిద్దుకుంటూ ఉంటాయి. శ్రీఅరవిందులు ప్రస్తావించేవి అతిమానస (Supermind) భూమికలకు దగ్గరగా ఉండి అతిమానస మూలానికి సుస్పష్టమైన చైతన్య సంసర్గంలో ఉంటాయి. శ్రీఅరవిందుల పేర్కొనే అధిమానస (Overmind) స్థాయిలో కూడా అవి అభివ్యక్తమౌతవి. ఆ స్థాయిలో రూపము మరింత గమనించగలిగేలా కొంత స్పష్టత కలిగి ఉంటుంది. ప్రజ్ఞాపాటవాలు బలహీనంగా ఉంటవి. తర్వాత అధిమానసం (Overmind) నుంచి క్రిందికి భౌతిక మనోభూమిక లోనికి (terrestrial mind) దిగజారుతవి. ఉదాహరణకి. పాపం! మహాకాళినే తీసుకో. లెక్కలేనన్ని మహా

కాళీలు ఉన్నవి. ఒకదానిని మించి భయంకరంగా మరొకటి. కొన్ని ఉగ్రోదగ్రంగా ఉంటవి. ఇవి పూర్తిగా మానవకల్పితాలు. మనోకల్పనలు. బాహ్యా ఆకృతులు. అంతర్గత మహాకాళియొక్క ఒక అస్పష్ట ప్రతిబింబము వక్రీకరింపబడి బలహీనపడి మరుగుజ్జులా మానవచైతన్యస్థాయికి దిగజార్చబడుతుంది. మహాకాళియే కనుక చూస్తే ఆ రూపం నాది కానే కాదు అంటుంది. కంపరం పుట్టించే ఎన్నో రకాలైన మహాకాళి ప్రతిమలు నేను చూశాను. వాటి ప్రస్తావన మనకొద్దు. ఒక మంచి కళాకారుడే కనుక రూపొందిస్తే కొంత అందం మిగిలి ఉంటుంది. అద్దైనా రంగులు అద్దిన వికారాలు. ఏమీ మిగలదు. ఇక, దేవాలయాలలో ప్రతిష్ఠించే ఆకృతులు, ప్రతిమలు, విగ్రహాలు గురించి – మతమునకు సంబంధితమైన ఒక పూజావిధానం నిర్వహింపబడుతుంది. అర్చకుడు ఏ కాస్తంత అయినా నిగూఢశక్తియుతుడు కాగలుగుతే తన ఆకాంక్ష వల్ల, ఆచార అనుష్ఠానాల వల్ల, భౌతికాతీతమైన చైతన్యాన్ని వాటిలో నిక్షిప్తం చేయగలుగుతాడు. అదీ సూత్రము – "ఇది రాయి, రప్పా కాదు, ఉత్తి బొమ్మా కాదు. అందులో శక్తి ఉన్నది. మంత్రోచ్చారణ ద్వారా అది శక్తిని సంతరించుకున్నది" అంటాడు. అప్పుడు నీవు అనుకోవచ్చు. సరే కాని, పూజారియొక్క స్వభావ (సద్భావాలు) ఎలాటివి, నిగూఢ విజ్ఞానశక్తులతో అతనికున్న అనుబంధ మెంతటిది – ఇలా యెన్నో విషయాలు. ఏదో ఒకటి ఉండకపోదు. దానియొక్క స్వభావ గుణశ్రేష్ఠతలు వైరుధ్యంగా, కొండొకచో, కలవరపెట్టేవిగా ఉంటవి. తెలివితక్కువ అజ్ఞాని ఎవడైనా ఏ శక్తీ లేకుండా, క్రిందికి ఏ శక్తినీ తేలేక హంగామా చేయడం అనేది సామాన్యంగా జరుగదు. మహాకాళి ఉదాహరణ నేను ఎందుకు చెప్పానంటే, సాధారణ మానవచైతన్యంలో మహాకాళి అంటే భయంకరమైనదనే భావన ఉంది. ఇతర దేవతల విషయంలో అయితే భీభత్సం ఉండదు. ఉదాహరణకు – మహాసరస్వతి – ఈమెకి అన్నిరకాలైన కళా, సాహిత్య, శ్రేష్ఠ గుణాలను ఆపాదిస్తారు. అవి భయంకరమైనవి కావు. కాని మహాకాళి ప్రత్యేకత వేరు. ఆమె శక్తిసామర్థ్యాలు, పోరాటపటిమ,

వారి భావనలో ఎంతో భయం ఉద్భవించటంవల్ల, అవి నిమ్నస్థాయిలో కొంత ప్రమాదభరితంగా ఉంటాయి, వాటిని ఆరాధించే వారికి. భారతదేశానికి వచ్చినప్పటి నుంచి లెక్కలేనన్ని కథలు విన్నాను. లెక్కలేనన్ని కాళీ విగ్రహాలు చూశాను. ఎంతోమంది కాళీవిగ్రహాలను ఇంటిలో ఉంచుకొని ఆరాధించేవారిని యెరుగుదును. వాళ్ల భయంకర సంఘటనలు తెలుసు నాకు. వాళ్లని అప్రమత్తం చేసి చెప్పాను. మీ దుర్విధి విధానాలన్నిటికీ మహాకాళియే కారణం అనుకోవద్దు. అందుకు ఆమె బాధ్యురాలు కాదు. కాకపోతే మీ ఇంట్లో ఉన్న కాళి ఈర్ష్యతో పగతీర్చుకునే బలమైన ప్రతీకారశక్తికి ఆశ్రయం ఇచ్చి ఉండవచ్చు. అది ప్రాణిక స్థాయి లోనిది కాబట్టి నీ బలమైన విశ్వాసంతో నిజంగానే ప్రమాదభరిత పరిణామాలు సంభవించవచ్చు. ఎన్నో రకములైన కష్టాలననుభవించి, మహాకాళి విగ్రహాన్ని గంగలో పారవైచినవారి నెందరినో నేనెరుగుదును. ఆ విధంగా ఊపిరి పీల్చుకోగలిగి, ప్రమాదం తప్పించుకోగలిగినా, కొంతమంది ఎంతగానో భయపడిపోయి, ఆ దుష్టపరిస్థితినలా కొనసాగేలా చేసుకుంటూరు.

నిజానికి భూవాతావరణంలో భౌతికవిషయాలతో వ్యవహరిస్తూ ఉండే కాళి శక్తి ఉన్నది. ఆమె స్వతంత్రురాలు కాదు అని చెప్పవచ్చు. ఆమె మహాకాళి వ్యక్తీకరణ కాదు. కాకపోతే ఆమె, ఈమె తాలూకు అధిక లక్షణాలను పుణికి పుచ్చుకుని, ఈమెకి పూర్తిగా ఒదిగి ఉంటుంది. ఆ లక్షణాలు శక్తి ఫలసాధనలలో అంత శక్తివంతంగా ఉండవు. కాని వాటికి అస్తిత్వం ఉన్నది. ఆమెయొక్క (మహాకాళి) సౌందర్యస్వభావమూ అక్కడ ఉంటుంది.

మూలం: శ్రీమాత
అనువాదం: డా॥ రాజేశ్వరి, కర్రా వెంకటేశ్వర్లు

శ్రీమాత నాల్గు స్వతంత్ర శక్తులు

ప్రశ్న: అమ్మా! ఆ నాలుగు శక్తులు వేటికవే స్వతంత్రంగా వ్యవహరిస్తాయా?

అవును కొంతవరకూ స్వతంత్రంగానే వ్యవహరిస్తాయి. కాని పూర్తిగా కాదు. ఒకోసారి సంపూర్ణమైన స్వేచ్ఛతో ఉన్నట్లుగా ఉంటుంది. అదే సమయంలో ఒక సర్వసంపూర్ణమైన శక్తితో అనుసంధానమై ఉంటుంది. ఈ భౌతిక ప్రపంచంలో కేంద్రచైతన్యశక్తిగా ప్రభవిస్తున్నది మహాశక్తియే. ఆ మహాశక్తి నించి అభివ్యక్తమయ్యేవే ఈ వివిధ ప్రముఖ వ్యక్తిత్వాలు. ఆ నాలుగు శక్తులు తమకి తాము స్వతంత్రంగా, వారి వారి ఆకాంక్షల ననుసరించి పనిచేస్తున్నా వాటిని నియంత్రించగలిగేది ఆ మహాశక్తియే.

కాళినే ఉదాహరణగా తీసుకుందాము. కాళి కల్పించుకోవాలని నిర్ణయించుకుంటుంది. సహజంగా మరింత పరిపూర్ణ దూరదృష్టి కలిగి ఉన్న మహాశక్తి, ఇది సమయం కాదు, తొందరపాటు అని గమనించి వారిస్తుంది. స్వతంత్రంగా పనిచేసేదే అయినా, హెచ్చరికకు నిబద్ధమై కాళి ఉంటుంది.

అయితే ఆమె (మహాశక్తి) మహాకాళిని తన పనిని తాను ఎందుకు నిర్వర్తించనీయదు?

మహాకాళి కలుగచేసుకుంటే యుగాలు పట్టే పని, క్షణంలో జరుగుతుందని శ్రీఅరవిందులు చెప్పారు కదా!

అవును. మహాకాళి కార్యసరళి ఆ విధంగా ఉంటుంది. మహాకాళి ఒకే కోణం లోంచి చూస్తుంది. సమగ్రదృష్టి కలిగి ఉన్నపుడు అయ్యో! అది ఇప్పుడు జరగవలసింది కాదని అనుకుంటాం.... (అలాంటప్పుడే మహాశక్తి కలగచేసుకోవడం)

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదం: డి సత్యవాణి

ఇద్దరు కాళీలతో శ్రీమాత భేటీ

ప్రశ్న: దేవాలయాలలో దైవానికి జంతుబలులు సమర్పిస్తుంటారు. ఇది జంతుహింస కాదా?

హింసకుకంటే కూడా ఇది అజ్ఞానానికి, నిశ్చైతన్యానికి దగ్గర. వారు క్రూరత్వంతో చేసేది కాదు ఇది. మినహాయింపులున్నాయి. చెప్పాలంటే, వాళ్లు చంపటంలో ప్రత్యేక ఆనందం పొందటానికని కాదు. ఒక దేవత అంటే వారి భయం ఉంటుంది. జంతుబలి ఇచ్చి ఆ దేవతయొక్క అనుగ్రహాన్ని పొంద తలుచుకుంటారు.

ఇక్కడికి దగ్గరే సముద్రపు టొడ్డున వీరంపట్నం దగ్గర మత్స్యకారుల దేవాలయం ఉంది. ఇది ఒక విచిత్రదేవత ఆలయం. ఒక కాళీదేవాలయం. ఈ కాళి గురించిన అసాధరణమైన కథలు వినిపిస్తుంటాయి. ఇక్కడ ఆచారం సంవత్సరానికి ఒక పర్యాయం అధికసంఖ్యలో కోళ్లను బలివ్వటం, నేనొక రోజు అక్కడికి వెళ్లటం తటస్థించింది. ఉత్సవం జరిగిన మరుసటి రోజు అది. అక్కడ ఆ ఇసుక స్థలమంతా కోడి ఈకలతో నిండి ఉంది. అన్నిటికీ మించి అక్కడ అంతా ఒళ్లు గగుర్పాటుకొలిపే వాతావరణంలో నిండి ఉంది. పూర్తి అజ్ఞానం. అక్కడ ఆచారం ఏమిటో తెలియదు. ఆ చంపిన కోళ్లను ఎవరు తింటారో తెలియదు. చంపినవాళ్లో లేక పూజారులో – వాటిని అన్నీ పూజారులే తింటే రోగగ్రస్థులు అవుతారు. బహుశః బలి ఇచ్చినవాళ్లు కూడా తింటారేమో! ఆ వాతావరణం చూస్తే ఆబ, తిండిపోతుతనం బాగా ప్రస్ఫుటమౌతుంది. చంపబడిన కోళ్లయొక్క ప్రాణికశక్తులతో ఆ కాళి సంతృప్తి చెందినట్లున్నది. చంపబడిన ప్రతి కోడియొక్క ప్రాణికశక్తి ఆ కాళికి ఆహారం. అది ఆమెకు ఆనందం. దానిని హింస అనాలో, పేరాశ అనాలో నాకు తెలియదు. అది పేరాశయే! ప్రాణికశక్తుల పేరాశ. పాపం! ఆ కోళ్లకి చైతన్యము లేదు కదా! అక్కడ సృష్టింపబడిన వాతావరణం అంతా నిమ్నస్థాయిలో బాధాకర చేతనారహితమైన వాతావరణం. క్రూరత్వపు తీవ్రత మాత్రం కాదు. కాబట్టి ఈ ఆచారం క్రూరత్వంవల్ల అని చెప్పటానికి అవకాశం లేదు. నేను

అలా అనుకోవటం లేదు. బహుశః వాళ్లు తమకు ప్రేమాస్పదమైన ఒక పసివానిని లేక ఒక గొర్రెని బలిస్తే అది వారికి దుఃఖాన్ని కలుగచేస్తుంది. కాని ఇది ఒక నిశ్చైతన్యము; గొప్ప భయం. ఈ పని నేను చేయకపోతే, ఓ డజను కోళ్లను కనుక బలీయకపోతే, విధ్వంసక పరిణామాలు నా జీవితమంతా లేక ఈ సంవత్సర మంతా చోటు చేసుకుంటాయి. నా పిల్లలు రోగాల పాలౌతారు; నా ఉద్యోగం పోతుంది; తినటానికి తిండి ఉండదు; నేను ఎన్నో విషాదకర సంఘటలను ఎదుర్కొంటాను. కాబట్టి డజను కోళ్లను బలిస్తాను. ఇది కేవలం చంపవలెననే కోరిక కాదు. కౄారత్వం కాదు. నిశ్చైతన్యము.

ఆ కాళి ఏమి చేసింది మీరు ఆమెను చూడటానికి వెళ్లి నపుడు?

మీకు ఆ కథ తెలియదా? స్థలం నాకు తెలియదు; కాని అరియను కుప్పానికి, దేవాలయానికి మధ్య రోడ్డు ఉంది. దారి మధ్య నా కారులో నిశ్చింతగా కూర్చుని ఉన్నాను. కాళీ గురిం చిగాని, కోళ్లు గురించిగాని, ఏ విషయము నాకు తెలియదు. అలా కూర్చుని ఉండగా ఆకస్మికంగా ఒక నల్లటి జీవము రావటం గమనించాను. జట్టు విరబోసుకుని ఉంది. ఒక ఒడంబిక చేసు కుందాము అంది. దీనస్వరంతో "మీరు కోరి నన్ను స్వీకరిస్తే, నాకు సహకరిస్తే, ఇది ప్రఖ్యాతి కాంచిన స్థలమౌతుంది. బోలెడు మంది జనాలు ఇక్కడికి వస్తారు". ఆమె ఒక విలక్షణమైన అల్ప జీవి. నల్లగా, జుట్టు విరమోసుకుని, సన్నగా, హీనంగా ఉన్నట్లు ఉంది. తర్వాత తెలిసినది ఏమంటే – ఆమెకు ఒక దురదృష్ట సంఘటన జరిగినదని; ఆమె తల నరికివేయబడినదని; ఈ కథ నాకు ఎవరో చెప్పారు. అంత ఆసక్తి కల్గించేది కాదనుకోండి. అదొక దురదృష్ట కాళి. నిశ్చలంగా ఉండమని ఆమెకి చెప్పాను. నా నుంచి ఆమె ఏమి ఆభ్యర్థిస్తున్నదో తెలియదన్నాను. ఆమె ఆకాంక్ష, చిత్తశుద్ధితో కూడినదే అయితే అందుకు క్రియారూపక మైన ప్రతిస్పందన ఉంటుందని చెప్పాను. తర్వాత దేవాలయం చేరుకున్నాము. అప్పుడు నాకు అర్థమైంది. ఈ దేవాలయం ఆమె

కోసం నిర్మింపబడినదని. తర్వాత సరుగుడు తోటలో నుంచి సముద్రతీరానికి నడిచి వెళ్లాం. అక్కడ అంతా కోడి ఈకలు, రక్తపుమరకలతో నిండి ఉంది. నిప్పు రగిల్చిన గుర్తు ఉంది. కోళ్లను ఆ నిప్పులో వండుకుని తింటారు వాళ్లు. కథ అడిగాను. కాళీ కథ తెల్సుకున్నాను. అధికసంఖ్యలో కోళ్ల హత్య కావించ బడటం తెలుసుకున్నాను.

ఇదీ కథ. కోళ్లను చంపడంవల్ల ఆ జీవి చెప్పుకోతగిన సంతృప్తి పొందిందని, నేను అనుకోను. దాన్ని గురించి ఇంకేమీ తెలియదు. నేను ముందు చెప్పినట్లు ఆమె ఇందువల్ల పొందిన లబ్ధి అల్లా, కోళ్ల నుంచి విడివడిన ప్రాణికశక్తులను తాను విలీనం చేసుకొనటంలో పొందినదే. అంత జనాన్ని చూడడంలో కూడా ఆమె అత్యధికమైన సంతృప్తి పొందినది. ఎంతమంది అధికసం ఖ్యలో జనం వస్తే అంత అధికసంఖ్యలో కోళ్లు తనకు బలి అవు తాయి. విజయానికిది చిహ్నము. ఇది ఆమె ప్రాముఖ్యతను చాటుతూ ఉన్నట్లు నిర్ధారితమౌతుంది. ఆమె తన తెలివితేటలతో నా సహకారాన్ని అర్థించవచ్చింది. కొంత నా ప్రాణికశక్తిని, ప్రాణిక సమక్షాన్ని కోరింది. ఆ విధంగా మరింతమంది జనం, మరిన్ని కోళ్లు. అప్పుడు అది ఒక గొప్ప విజయోత్సవం. నేను ఆమెకు చెప్పాను. జరిగినది చాలు... శాంతించు అని.

శ్రీమాతా! ఆమె ఏ భూమికకి చెందినది?

బలమైన భౌతిక ప్రాణిక భూమికకు –

కాళీ అని ఎందుకు పిలువబడుచున్నది?

నాకు తెలియదు. ఈమె ఒక కాళి. ఆమె తల నరికివేయబ డినది – లేక – పీక దాకా పాతిపెట్టబడి ఉన్నది. సరిగా ఏమై నదీ తెలియదు. ఇలాటి కథ ఒకటి ప్రచారంలో ఉంది. ఇది ఒక కాళీరూపము. ఇలా లెక్కలేనన్ని కాళీరూపాలు ఉన్నాయి. ఎవరి నమ్మకానికి అనుగుణంగా వారొక రూపాన్ని చిత్రీకరించుకుం టారు. ఆ కాళితో అనుబంధాన్ని పెంచుకుంటారు. ఒక్కొక్కప్పుడు వ్యక్తిగతంగా ఎవరి 'కాళి' వారికి ఉంటుంది. కొన్ని కుటుంబం కొలిచే కాళీరూపాలు. అలాటివి ఎన్నో. అవి కోరిన కోర్కెలు

తీర్చకపోతే, ఆ కుటుంబంలో ఏదో దురదృష్టకర సంఘటన జరుగుతుంది. ఇలాటి బలమైన లక్షణం (అభిప్రాయాన్ని) ఏర్పర్చు కోవటం ఉంది. కుటుంబసభ్యులు దీనికి ఎక్కువ బాధ్యులు, కాళి కంటె కూడా. కుటుంబంలో మరణంలాంటి విచారకర సంఘ టన జరిగినపుడు కాళీ విగ్రహాన్ని గంగలో పారవేసే వాళ్ల నాకు తెలుసు.

ఈ కాళికి మహాకాళితో సంబంధము లేదు కదా? లేదు. మనిషి బుద్ధితోనే ఈమెకి సంబంధము (connection) ఇవన్నీ మానవుని బుద్ధిరూపాలు. కాని గణపతి వాస్తవంగా ఉన్నట్లు నేను కనుగొన్నాను. నేను ముందు ఇది మానవకల్పితం అనుకు న్నాను. కాని గణపతి యదార్థము. అలాటి జీవి (being) ఉన్నది. నేను చూచాను. (It is quite alive and it is not a formation) సజీవంగా ఉన్నది. కల్పితం కాదు. అలాగే కాళిరూపం కూడా ఉన్నది. ఆమెనీ చూచాను – నల్లటి కాళి, నాలిక బయటకి చాచి, పుర్రెల దండతో – I am sure she exists. అది మానవకల్పిత రూపము కాదు. యదార్థజీవము. ఈ జీవమునకు మనిషి తన ఆలో చనతో కల్పనలు చేస్తూండవచ్చు.

ఆ నల్లకాళి ఏమి చేస్తుంది?

చెడ్డపనులు చేస్తుంది. విధ్వంసంలో ఆమెకు ఆనందం. ఇది స్పష్టం.

అది మొదటి ప్రపంచయుద్ధకాలం. నేను ఇక్కడ ఉన్నాను. డూప్లే స్ట్రీటులో, డూప్లే హౌసులో నా నివాసం. ఆ ఇంటి డాబా ఎక్కి చూస్తే శ్రీఅరవిందుల గది కనిపిస్తుంది. ఆ గది గెస్టుహౌసు లోనిది. వారు అక్కడ ఉండేవారు. నేను ప్రతి ఉదయం డాబా ఎక్కి శ్రీఅరవిందుల గది వైపుగా కూర్చుని ధ్యానం చేస్తూ ఉండే దాన్ని. ఆ రోజు నా గదిలోనే ఉన్నాను. చిన్న కిటికీలో నుంచి శ్రీఅరవిందులవారి గదివైపు చూస్తూ. ధ్యానంలో ఉన్నాను – కాని కళ్లు తెరచుకునే ఉన్నాయి. ఈ కాళి నా గదిలోకి ప్రవేశిం చటం చూసాను. "నీకేమి కావాలి?" అని అడిగాను. వికృతంగా నాట్యం చేస్తోంది. నాతో అన్నది, "పారిసు స్వాధీనపర్చుకోబడు

తుంది, నాశనమౌతుంది." నేను ధ్యానంలోనే ఉన్నాను. ఆమె వైపు తిరిగి అన్నాను, "లేదు, పారిస్ స్వాధీనపర్చుకోబడదు. పారిస్ రక్షింపబడుతుంది." నిశ్చలంగా, నిశ్చయంగా అన్నాను. నన్ను వెక్కిరించి ఆమె వెళ్లిపోయింది. మరుసటి రోజునే మాకు టెలిగ్రాం వచ్చింది. ఆ రోజుల్లో రేడియోలు వగైరా లేవు. వార్తలు టెలిగ్రాముల ద్వారా తెలిసేవి. గవర్నమెంటు హౌసు గేటు దగ్గర ప్రకటన పత్రం అంటించబడేది. మాకు వర్తమానం వచ్చింది. ఏమనంటే – జర్మను సైనికులు పారిసును స్వాధీనపర్చుకోవాలని ముందుకు వెడుతున్నారు, పారిస్‌కి రక్షణ లేదని. కొన్ని కిలోమీటర్లు వెడితే పారిస్‌లో వాళ్లు అడుగుపెట్టేవారే. కాని రోడ్డు అంతా నిర్మానుష్యంగా ఉంది, వారిని అడ్డగించే వాళ్లెవ్వరూ ఎదురుగా లేరు; శత్రువులు ఎక్కడో పొంచి ఉన్నారని నిశ్చయించుకున్నారు. ఇదొక పన్నాగం అనుకున్నారు. అనుకుని వెనుతిరిగారు. (నవ్వు) ఫ్రెంచి ఆర్మీలు ఇది గమనించి వాళ్లని వెంట తరిమారు; పట్టుకున్నారు. యుద్ధం చేశారు. వారిని అక్కడే ఆపేశారు. గెలుపు వీరిదే అయింది. నేను కాళితో 'అలా కాదు' (No) అన్నప్పుడు వాళ్లు (జర్మన్లు) భయపడ్డారు. వెనుదిరిగారు. వాళ్లు మరికొంచెం ముందుకి కనుక వెళ్లి ఉంటే, అంతా అయిపోయేదే.

మహాకాళి చూడడానికి ఎలా ఉంటుంది?

నాయనలారా, మీరు చూచినప్పుడు మీరే నాకు తెలియచేయగల్గుతారు. ఆ కాళిలా మాత్రము ఈమె ఉండదు – పుర్రెల దండ మెడలో వ్రేసుకొని, నాలిక బయటకి చాచి నల్లగా.

మూలం: శ్రీమాత
అనువాదం: కర్రా వెంకటేశ్వర్లు

మతకర్మల గురించి శ్రీమాత

ప్రశ్న: అమ్మా, చైతన్యం సాధారణస్థాయిలో వున్నవారికి మతం పేరిట కర్మలు చెయ్యడం అవసరమా?

శ్రీమాత: అంటే...? నీ అభిప్రాయం?

ప్రశ్న: అదే... జపము, తపము...

శ్రీమాత: ఓ, అవా, అవి సహాయము చేస్తే మంచివే.... లేదూ... కేవలం కాలక్షేపమే... ఇటువంటి విషయాలు పూర్తిగా వ్యక్తిగతాలు... వాటి మీద మనకున్న నమ్మకమూ, మనలో వచ్చే మార్పుని పట్టే వాటి విలువ... అది ధ్యానానికి సహాయం చేస్తే మంచిదే. కానీ... వీటిని సాధారణంగా మూఢనమ్మకంతోనే చెయ్యడం జరుగుతుంది. 'నేను వారానికొకసారి గుడికి వెడితే, పూజ చేస్తే, తప్పక మంచే జరుగుతుంది' అనుకునే ఎక్కువమంది ఈ పని చేస్తారు. మూఢనమ్మకం ప్రపంచవ్యాప్తంగా ఉన్నదే. ఆధ్యాత్మికంగా పరికించినప్పుడు దీనికే మాత్రం విలువ లేదు.

ప్రశ్న: అమ్మా! ఉదాహరణకి – ఏడాదిలో కొన్ని రోజుల్లో ప్రత్యేకంగా లక్ష్మీపూజ, కాళీపూజ అని జరుపుతామే – మరి వాటి సంగతి?

శ్రీమాత: అది మీ సరదా కోసం.

ప్రశ్న: మీరు ఆ రోజున ప్రత్యేకంగా దీవిస్తారే!

శ్రీమాత: అదీ మీ సరదా కోసమే. (నవ్వు)

ప్రశ్న: కేవలం మా సరదా కోసం మమ్మల్ని ఆశీర్వదిస్తారా అమ్మా!

శ్రీమాత: మీ సరదా కోసం అన్నాను మిమ్ములను అగౌరవపర్చేలా. మీకివి ఆనందాన్ని ఇస్తాయి.

ప్రశ్న: మరి మహాకాళి పూజ రోజున!

శ్రీమాత: ఒక్కోసారి మహాకాళి రెండురోజులు ముందో, వెనకో వస్తుంది.... ఆవిడ కేవలం ఆ ఒక్క రోజునే అక్కడ ఉండదు... కానీ, మీ ఆనందం కోసం ఆ రోజు ఆవిడని కొంచెం స్తుతిస్తాను. (నవ్వు) ఏమైనా – నాకు వీటిలో నమ్మకం లేదు.

అంతేకాక అదృశ్యలోకంలోని ఏ జీవులూ తాము ఆరాధింపబడ వలెనని అపేక్షించరు. ప్రాణికస్థాయిలోనివారే పూజలతో సంతోషి స్తారు, వాళ్ల ప్రాముఖ్యత పెరుగుతుందని ఎంత ఎక్కువమంది వాళ్లని కీర్తిస్తే అంత సంతోషిస్తారు. కాని వాస్తవమైన దేవతలు వీటికి విలువ నీయరు. ఆరాధనలలో వారు ఏపాటి ఆనందము పొందరు. వారు గర్విష్ఠులు కారు. వారు విలువ నిచ్చేది నీలోని పరిశుద్ధ భావన, నిస్వార్థత, ఉత్సాహము, ఆధ్యాత్మిక ఆనందము .. వీటికే అధికతరమైన విలువనిస్తారు.

నే చెప్పేది చాలా గంభీర సత్యం. ఏ దేవతనైనా అలా ఓ ఆసనం మీద కూర్చోపెట్టి నువ్వు పూజిస్తూంటే, తమాషా చూసి నట్టు చూసి నవ్వుకోవడం తప్ప సంతోషించదు. నీ భజనలు, కీర్తనలు... వృధా! ఈ పూజలలో దేవతని సంతృప్తిపరచగలమనే ఆలోచన మీలోంచి వైదొలగాలి. భౌతికభూమికలకు చెందిన ప్రాణికజీవులకు సంబంధించిన క్షేత్రమిదంతా. వాళ్లకు ఇవన్నీ కావాలి. ఎంత ఎక్కువమంది భక్తులు కొలిస్తే, ఎంతమంది అను చరులు వుంటే అంత ఎక్కువ ప్రాముఖ్యత అనుకుని గొప్పలు పోయేవాళ్లుంటారు. కానీ... నిజమైన దేవతలకి... ఇంకా చెప్పాలంటే Overmind స్థాయిలో ఉన్నవాళ్లు కూడా, ఏవో కొన్ని మానవుల లాంటి లోపాలున్నా, ఇలా భజనలకి లొంగే స్వభావానికి అతీ తులే. మతపరమైన ఏ కర్మలు కంటే నీలోని నిజమైన నిస్వార్థ మైన సద్భావము, వివేకము, సూక్ష్మపరిశీలనా జ్ఞానము, తెలివి ఎన్నో రెట్లు ఆనందాన్నిస్తాయి. ఇవి ఉన్నతమైనవి. మతపరమైన నిమ్నస్థాయి చేతనకి చెందిన కర్మకాండతో వీటికి పోలికే లేదు. రూపాలలో, రూపాంతరాలలో ఇలవేల్పులుగా పూజిస్తారే, వాటికి చాలా ప్రాణశక్తి ఉంటుంది. ఈ 'కాళీ' పూజ చేసేవాళ్లకి పూజలో ఏ చిన్న తేడా అన్నా చచ్చేంత భయం. ఏ అవాంతరం వచ్చినా అది ఆ 'కాళి' కోపం వల్లే వచ్చిందనే వణుకు! అది చాలా భయంకర పరిస్థితి! నాకు ఈ ప్రాణికశక్తులు తెలుసు. వాటికి ఆ లక్షణాలూ, రూపురేఖలూ ఆపాదించి పూజించేది మనుషులే! ఆశ్చర్యకరం ఏమిటంటే – మనుషులే ఇటువంటి దారుణ లక్ష

ణాలు, రూపాలుకల దేవతలని సృష్టించి, పూజించి, అవి నిజమనుకోవడం!

కొన్నాళ్లపాటు ఇటువంటి ఆలోచనల నించీ, పూజావిధుల నించీ దూరంగా వచ్చేస్తే నయం. ఎందుకంటే, ఆలా అనుక్షణం భయంతో నిండిన మూఢ ఆరాధన ప్రాణికలోకాల్లోని క్రూరశక్తులని ఆహ్వానించినట్లే. అవి ఆ మనుషుల్ని స్వాధీనపరుచుకుంటాయి, తమ సుఖం కోసం కబళిస్తాయి. అందుకే, ఒకసారి అందులోంచి బయటపడి, అవి నిజం కాదని ఖచ్చితంగా తెలుసుకుని, మూర్ఖత్వం లోంచి మనోవికాసంతో ముందడుగు వెయ్యాలి. అప్పుడే ఆధ్యాత్మిక ఉన్నత శిఖరాలకి ఎదగగలుగుతారు. దివ్య సత్యచైతన్యశక్తులతో సహకరించగల్గుతారు. ఆధ్యాత్మికోన్నతికి ఈ రకమైన పూజావిధుల బంధాలనుంచి బయటపడవలసినదే...

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదం: బి. వరలక్ష్మి

ఆశ్రమంలో నవరాత్రి పూజాదినములు

(శ్రీమాత మోనాసర్కార్‌తో సంభాషణ, ఆయన జ్ఞాపకాల ఆధారంగా.)

శ్రీమాత మోనాసర్కార్‌తో ఇలా అన్నారు. నేను మీకో విషయం చెప్పబోతున్నాను. శ్రీదుర్గా, మహాసరస్వతి పూజాదినములలో నేను భక్తులను ప్రత్యేకంగా ఆశీర్వదించేదానిని. శ్రీదుర్గ తదితరులు, పూజాదినములలో నా దగ్గరకు వచ్చేవారు. ఒకరి తర్వాత ఒకరు ఏదో పనిమీద వచ్చేవారు. గతసంవత్సరమో, ముందు సంవత్సరమో నాకు గుర్తులేదు. కాలాన్ని గురించి నాకు పట్టింపు లేదు. తర్వాత పూజాదినములలో భక్తులకు ఆశీస్సులు అందించడం మానివేశాను.

పూజాదినముల సందర్భంగా శ్రీదుర్గ నా దగ్గరకు వచ్చినది. ఆమె ఎంతో అందంగా దుర్నిరీక్షింగా వెలిగిపోతోంది. మిగతా

విశ్వశక్తుల వలెనే. నేను ఆమెను ఇలా అడిగాను, "ఈ పరిమిత అహంకారజనిత అస్తిత్వాలకు అంతం లేదా? వాటిని వదలిపెట్టి మూలకారణుడైన పరమాత్మ వైపు మీ దృష్టిని సారించేదెప్పుడు?" అప్పుడు ఒక అద్భుత అనూహ్యా సంఘటన జరిగినది. వినమ్రతతో కూడిన స్వతస్సిద్ధమైన కృతజ్ఞతాపూర్వకమైన ఆనందంతో ఆమె అన్నది... "అవును. నేను పూర్తిగా నీకు స్వంతము. నీవు ఏది ఇచ్చగిస్తే అదే నేను చేస్తాను. నీకు నేను అర్పణ కావించుకుంటాను" అని నా ముందు మోకరిల్లినది. అక్కడ సంశయమనేదే లేదు. అదెంతో సుందరమైన సన్నివేశము. చూడవలసినదే కాని, చెప్పనలవి కానిది. అప్పటి నుండి దసరా సందర్భంగా భక్తులకు ఆశీస్సులు అందించే పనికి స్వస్తి చెప్పాను. ఇంకా ఈ అవసరము లేదు కదా!

ప్రభువైన సర్వేశ్వరునికి మాత్రమే గౌరవ కృతజ్ఞతలు వెల్లడించుకుంటాము. సర్వేశ్వరుడు తప్ప మరెవ్వరు లేరు! విశ్వదేవతల (Cosmic gods) పాలన అయినది. ఆ అధ్యాయం ముగిసింది. మనకు ఇప్పుడున్నది సర్వేశ్వరుడు (The Supreme) మాత్రమే. దీనికి చాలా కాలం మునుపు నేను క్రీడాస్థలానికి వెళ్లినపుడు ఒక రోజు దుర్గ వచ్చి కలిసినది. నేను ఆమెనూ అప్పుడూ అలాగే ప్రశ్నించాను. ఎంతకాలం భక్తుల నుండి ఇలా విధేయతను ఆశిస్తారు? మరి సర్వేశ్వరుని (The Supreme) మనం పూజించేదెప్పుడు? ఆ సమయం ఆసన్నం కాలేదా? అన్నాను. అప్పుడామె శాంతస్వరంతో ఇలా అంది: "నేనూ అదే అభిలషిస్తున్నాను. నేను నీ దానను. కాని ఈ ప్రజలు నన్ను అంటిపెట్టుకొని నన్ను వదలటానికి ఇష్టపడటం లేదు." అదే వచ్చిన చిక్కంతా. వారు తమ అహంకారములను గతంలో లాగే తృప్తిపరచుకొంటూ, గతం నుంచి బైటపడి, సర్వోన్నతుని వైపు మరల లేకున్నారు. ఆ బంధం నుంచి బైటపడలేకున్నారు. మనిషి మారటానికి ఇష్టపడటం లేదు. తనకున్న బంధాలను, అహంకారాన్ని వీడలేకున్నాడు. మనిషే ఈ తేడా సృష్టించినది. ఆమె నాకు అంకితమై, పని చేయాలనుకుంటున్నా... ఆమె భక్తులు మాత్రం ఆమెను

పూజించేవారు. స్వార్థం, లాభం కోసం ఆమె ఆరాధననే కొనసాగిస్తున్నారు. అంతకు మించి మరేమీ లేదు. మనుష్యులు ఒక పట్టాన వదలరు. వారికి ఒక ఆలంబన అవసరం – వాళ్ల స్వార్థ అవసరాల కోసం. అందుకే అలా అంటిపెట్టుకుని వదలటం లేదు.

అయినా ఈ అందమైన అనుభవం వలన ఒక లాభం ఒనగూడినది. ఆమె సహకారంతో కొంత మంచిని సాధించగలిగాను. నూతన సంవత్సర సందేశంలో ప్రకృతి మనకు సహకరించి పని చేస్తుందని పేర్కొన్నాను. గుర్తుందా!

అవును మాతా!

ఈ విధంగా ఆమె తన్ను తాను పూర్తిగా వైదొలగించుకోగల్గినది. ఇప్పుడు మనకీ పూజలతో అవసరము లేదు. ఆమె సర్వోన్నతునితో ఐక్యమైనది. మన మిపుడు ఆరాధించవల్సినది సర్వేశ్వరునే. ఆమె ఇపుడు నాలో ఉన్నది. బోధపడిందా?

మూలం: The Supreme
అనువాదం: చెదలవాడ వెంకట శేషయ్య

శ్రీమాత యొక్క 1958 నూతన సంవత్సర సందేశము

భౌతిక ఆకృతిలో ఉన్న ప్రకృతి మాతా! నీవు సహకరిస్తా నంటివి. నీ సహకార వైభవానికి అంత మెక్కడ తల్లీ!

దేవతలతో మన అనుబంధము

దేవతలతో మన అనుబంధాన్ని శ్రీఅరవిందులు ఎలా భావించి దర్శించారో అనే ఆసక్తికరమైన అంశము గురించి మీకు చదివి వినిపించాలనుకున్నాను.

మీకు తెలుసు భారతదేశంలో లెక్కలేనన్ని వర్గశ్రేణులకు చెందిన దేవత లున్నారు. వారంతా వివిధ స్తరాలకు చెందినవారే. వారిలో కొందరు మనిషికి బహు చేరువగా ఉన్నారు. ఇంకా కొందరు ఆ పరమాత్మకు (The Supreme) దగ్గరై, కొందరు మధ్యస్థంగా ఉన్నారు.

పురాణాల్లోని దేవతల గూర్చి ప్రస్తావిస్తే (నిన్న మనం సినిమాలో చూచిన లాటివి) ఇంకా బాగా అర్థం చేసుకోగలరు. వాళ్లు ఎన్నో విధాలుగా, ఎన్నో విషయాల్లో మానవుని కంటే తక్కువ స్థాయిల్లో ఉన్నవారే! అయినప్పటికీ వారిలో అపారమైన శక్తి ఉంటుంది.

అధిమనస్సుకు (the Ovenmind) చెందిన దేవతలుంటారు. వాళ్లు గొప్ప సృష్టికర్తలు. అట్లాగే వైదికదేవత లున్నారు. వారు ఋషిప్రోక్తలుగా కిందికి వచ్చినవారే. ఇక అతిమానసానికి చెందిన దేవతలున్నారు. వారెప్పుడూ పూర్ణశాశ్వతస్థితిలో వారి వారి చైతన్య భూమికలలో ఎప్పటికీ ఉండనే ఉంటారు. ఇక్కడ శ్రీఅరవిందులు ముఖ్యంగా వైదిక దేవతలను గూర్చి చెబుతున్నారు. కానీ సమగ్రంగా కాదు. పురాణాల్లోని దేవతలకంటే ఉన్నతమైనవారు.

శ్రీఅరవిందులు మనకు వివరించి చెప్పేది, నిజానికి వైదిక దేవతలకు చేసే ఒక ప్రార్థన.

ఓ వరుణదేవా! నన్ను విస్తృతపరుచు.
ఓ ఇంద్రా! నాలో శక్తివై వసించు.
ఓ సూర్యదేవా! నన్ను తేజోమూర్తిగా తీర్చిదిద్దు.
ఓ చంద్రమా! నన్నందరికి హితునిగా ఆహ్లాదకరునిగా ఉండనీ.
ఓ రుద్రుడా! నాలో భీకర ఉగ్రతలతో వెల్గొందు.
ఓ మరుత్యు! ఓ వాయుదేవా! నాకు తీవ్ర ఉద్రేకాన్నివ్వండి.

ఓ ఆర్యమా! నాలో శక్తిధైర్యాలు ఉద్దీపింపచేయుమా!
ఓ భాగా! నాకు ఆనందభోగాలు అమర్చవయ్యా!
ఓ మైత్రా! కాంతిని నింపి నన్ను అంతర్ప్రేరితుని కావించు.
ఓ ప్రభాతమా! శోభాయమానంగా పరిఢవిల్లు నాలో. చీకటివల్ల నాకు పవిత్రతత, సఫలత చేకూరుగాక! జీవితము ఉల్లాశభరిత మగు గాక!
ఓ మృత్యుదేవా! ఈ జీవనభవంతి నుంచి మరో నవజీవనహార్మ్యానికి నన్ను నడుపు.
ఓ బ్రహ్మణస్పతీ! ఈ సమస్త దేవతాశక్తులను నాలో సమన్వయ పరచు.
ఓ కాళీ! నన్నీ దేవతలకు బద్ధుడను కానీయకు సుమా!

కాళికాదేవిని శ్రీఅరవిందులు విముక్తం గావించే గొప్ప శక్తిగా ఆవిష్కరించారు. ఆమె మిమ్ము తీవ్రంగా అభివృద్ధి వైపుకు నడిపస్తుంది. ఆ పై ఎటువంటి అవరోధాలు మీ ప్రగతిని అడ్డగించలేవు.

ప్రశ్న: శ్రీఅరవిందులు కాళీకే ఎందుకంత ప్రాధాన్యత నిస్తున్నారు?

ఆ యా దేవతలు ప్రతీకలుగా ప్రాతినిధ్యం వహించే ఆ దివ్యలక్షణాలను మనలో కల్గి ఉండటమనేది చాలా ఉత్తమమే కాక, ఆవశ్యకం కూడా. అందుచేతనే శ్రీఅరవిందులు ఆయా శక్తుల్ని ఆవహింప చేసుకున్నారు. పరమోన్నతుని దివ్యసాక్షాత్కారము, సంయోగము, ఆకాంక్షించేవారి కివి సరిపోవు. అందుకే వీరందరికీ అతీతులు కాగలిగే శక్తి కోసం కాళిని ప్రార్థించారు.

కాళి విశ్వమాతలోని పరమోన్నత అంశ. ఈ సృష్టిలోని సమస్త దేవతలకూ మించిన శక్తి ఆమెది. ఆమెలో ఐక్యత నొందటమంటే పరిపూర్ణ విశ్వవిశాలశక్తులను పొందగలగటమే! అందుకే శ్రీఅరవిందులు ఆ మహాశక్తితో ఐక్యతకు అత్యంత ప్రాధాన్యతను ఇచ్చారు.

మూలం: శ్రీమాత
అనువాదం: హర్షవర్ధన్

అనుబంధం:

శ్రీ దుర్గా స్తోత్రం

(దండక రూపం)

(శ్రీఅరవిందుల కృతికి అనుకృతి[1])

1. జయ! జనని! దుర్గే! శివప్రియే!
సర్వశక్తిప్రదే! సింహవాహాధిరూఢే!
భవచ్ఛక్తి లేశాంశ సంజాతులున్
యౌవనోద్భాసితుల్ భారతోర్వీ సముద్భూతులౌ మేము
నీ మందిరంబునన్ నిల్చి ప్రార్థించుచున్నాము.
మాతా! మోరాలింపవే! భారతక్ష్మోణి నావిర్భవింపవే!

2. తల్లి! దుర్గే! యుగశ్రేణు లన్నింటిలో మర్త్యులై పుట్టుచున్,
జన్మజన్మంబు లన్నింటిలో నీదు కార్యంబులన్ దీర్చుచున్,
మీద నీ శాశ్వతానంద ధామంబులున్ జేరుచున్నాము:
నే డట్టులే నీదు కార్యంబులన్ దీర్పగా
దీక్షతో బుట్టియున్నాము: మాదౌ మొరాలింపవే!
భారతక్ష్మోణి నావిర్భవం బందుచున్
మాకు దోడ్పాటు సేయంగదే!

3. తల్లి! దుర్గేశ్వరీ! సింహవాహే!
త్రిశూలాంకహస్తే! జయశ్రీసనాథే!
తనుత్రాణ సంఛాద నోద్దీపితాకార సౌందర్యరాశీ!
మహాదేవి! నీకోస మీ భారతక్ష్మోణి యత్త్రైత్తి చూపెట్టి
యుండెన్,

---

[1] శ్రీఅరవిందులు బెంగాలీలో '*Dharma*', No. 9 (అక్టోబరు 1909) కొరకు వ్రాశారు. ఆంగ్లంలో దీనిని నళినీకాంత గుప్త అనువదించారు. దీనిని శ్రీఅరవిందులు చూచి చిన్న సవరణ చేశారు.

భవద్దివ్య రూపావ లోకోత్సుకత్వంబునన్ వేచియుండెన్,
మొరాలింపవే! భారతక్షోణి నావిర్భవంబందవే!

4. తల్లి! దుర్గేశ్వరీ! సత్త్వదే! ప్రేమదే! జ్ఞానదే!
శక్తిసంపన్మయీ! భీమసౌమ్యాతి రౌద్రస్వరూపీ! శివే!
జీవనోపాధి సంగ్రామరంగంబునన్
భారతోర్వీక సంగ్రామ రంగంబునన్
నీవు ప్రేరేపగా యోధు లైనిల్చి యున్నాము: మాతా!
యిదే మా మనఃప్రాణ వృత్తుల్ విజృంభింపగా
వానికిన్ రాక్షసంబౌ బలం బుద్యమంబిచ్చి,
యీ మా మనీషాత్మశక్తుల్ ప్రకాశింపగా,
వానికిన్ దైవికంబైన శీలంబు విజ్ఞానమున్ గూర్చి
పాలింపవే! మా మొరాలింపవే!

5. తల్లి! దుర్గే! జగజ్జాల విఖ్యాత మీ భారతీజాతి
యీనాడు గాఢాంధకారంబునన్ మున్గి పెంపేది యుండెన్
గదే!
నీవు ప్రాచీదిశా ప్రాంగణంబందు దీపింపగా,
నప్డె నీ దివ్యదేహ ప్రభల్ దోచి,
యీ చీకటింబాపి ప్రత్యూషరోచిస్సు లిచ్చుంగదే
తల్లి! తేజఃప్రసారంబు వచ్చుంగదే!
యీ తమోరాశి నాశంబు సేయంగదే!

6. తల్లి! దుర్గేశ్వరీ! శ్యామలా!
సర్వసౌందర్య రేఖాకళా! పుష్కలా!
ప్రేమవిజ్ఞాన శక్త్యాలయంబైన యీ భారతక్షోణి
నీదౌ విభూత్యంశమేయౌ గదా!
యీమె యిన్నాళ్లు నించించుకే!
స్వీయశక్తిన్ సమార్జించుకొం
చాత్మసంగోపనాయత్తయై యుండె:

నిప్డిప్పుడే యాగతం బీయుగం-భాగతం బీదినంబెంచి,
యావన్మహా భారతీయోరు భారంబునెల్లన్
భుజస్కంధమందుంచికొంచున్.
సముత్క్షిప్తశీర్షంబుతో లేచి నిల్చున్న దోతల్లి!
దుర్గేశ్వరీ! రాగదే!
యింక నీభూమి నావిర్భవం బీగదే!

7. తల్లి! దుర్గాంబికే మేము నీ కన్న సంతానమే గామొకో
నీ ప్రసాందంబుచే నీ ప్రభావంబుచే
నీ మహాకార్యమందున్ మహాలక్ష్యమందున్
సమర్థ్యాత్వమున్ బొందగానిమ్ము! మాతా!
తొలగింపవే క్షుద్రభావమ్ము! మాతా!
మలంగింపవే స్వార్థ వృత్తమ్ము! మాతా!
భయాందోళనం బెల్లమాయింపవే!

8. తల్లి! దుర్గే! కపాలాస్థిమాలే!
కృపాణాఢ్యహస్తే! వివస్త్రే మహాకాళి!
దైతేయ సంహారిణీ! క్రూరసంరావిణీ! దేవీ!
మాలో నిగూఢారివర్గంబు
నీయట్టహాసంబులో సుంతదాక్షిణ్యముంచూప
డొక్కండునున్ జారిపోకుండ నిర్మూలముంజేయవే!
మమ్ము సంశుద్ధ బుద్ధాత్ములన్ జేయవే!
నిన్ను బ్రార్థింతు మీ మొక్కటే! తల్లి! యావిర్భవంబీయవే!

9. తల్లి! దుర్గేశ్వరీ! భారతక్షోణి యీనాడు
క్షుద్రాశయ స్వార్థభీత్యాదులన్
జాలదైన్యంబునన్ క్రుంగియుండెన్ గదే!
దీని బాపంగ-మమ్మున్
మహాసత్త్వులన్గా, మహోద్యోగులన్గా,
సుదారాత్ములన్ సత్యసంకల్పులన్గా

సమర్థించి దీవించి పాలింపవే!
యెన్నడే నల్పమౌ హీనమౌదాని
నెద్దానినిన్ గోరకుండం గటాక్షింపవే!
యిందునావిర్భవంబందవే!

10. తల్లి! దుర్గేశ్వరీ! నీ మహాయోగశక్తిన్
బ్రయోగోప యోగాది సంభారసంస్కార
విస్తారముంజేయవే!
తావకంబైన యీ యార్యసంతానమం
దిప్డు లుప్తంబులైయున్న
మేధాతపస్యా సదాబ్రహ్మ చర్యంబులన్
శక్తియున్ భక్తియున్ శ్రద్ధయున్ జ్ఞానమున్
సత్య నిష్ఠాదికంబెల్ల వేవేగమే యుద్ధరింపంగదే!
వాని నన్నింటి నీ విశ్వమం దెందునెందున్ బ్రసారింపవే!
సర్వదౌర్గత్య సంహారిణీ! లోకసంతారిణీ!
యీ ప్రజానీకముం గావగా నిందు నావిర్భవంబందవే!

11. తల్లి! దుర్గేశ్వరీ!
యస్మదంతర్గ తారివ్రజంబెల్లబోకార్చి,
యీ బాహిరంబైన విఘ్నంబులన్
బాధలెల్లన్ నివారించి కాపాడవే!
సత్త్వవంతంబు ధీరంబు
శూరం బుదారంబునౌ భీరతీజాతి
ప్రేమంబునం దైక్య భావంబునన్
సత్త్వసత్యంబులన్ జ్ఞానయోగంబులన్
శిల్పసాహిత్య సంగ్రామ రంగంబులందెందు
సర్వోన్నతింబొంది రాణింప,
దత్తత్కళా సుందరోద్యాన మధ్యంబులన్
దత్కళారమ్య కేదారసస్యంబులన్
దత్కళాప్రోన్నతాద్రీంద్ర శృంగంబులన్

దత్కళాపుణ్య ధున్యగ్రతీరంబులన్
నిత్య సంవాస సంచార సౌఖ్యంబులందం
గటాక్షింపవే! తల్లి!
నీపాదపద్మంబులన్ ముట్టి
మేమిట్టి విజ్ఞప్తియే సేయుచున్నాము:
నీవింక నావిర్భవంబందవే!

12. తల్లి దుర్గంబ! నీయోగశక్తి ప్రభావంబుతో
మా శరీరంబు లెందెల్లనిండన్ ప్రవేశింపవే!
నీదుశస్త్రంబులందేము
సర్వాశుభధ్వంసియౌ ఖడ్గమౌనట్టు
లజ్ఞాన విధ్వంసియౌ దీపమౌనట్లు
కాంక్షించుచున్నాము: యోగేశ్వరీ:
నీదు సంతానమౌ మావిశుద్ధాత్మలన్
భారతీయాత్మలందీ మహాకాంక్ష పూరించి పాలింపవే!
ధీరధీరంబుగానేడు మాముంగలన్నిల్చి
నీయంత్రశక్తిన్ జలాయింపవే!
వాడియౌ నీకటారిన్ దుటాయింపవే!
జ్ఞానదీపంబు చేపట్టి వెల్గింపవే!
యిట్టులీభూమి నావిర్భం బందవే!

13. తల్లీ! దుర్గేశ్వరీ! నీవు మాసేవకుంజిక్కుచో
నిన్ను మేమెన్నడున్ వీడగాబోము:
మా ప్రేమతో భక్తితో నిన్ను బంధింపనేర్తు:
మోతల్లిరో! రమ్మ! రారమ్మ!
మా మా మనఃప్రాణ కాయమ్ములందింప్పు
డావిర్భవింపంగ రా రమ్మ!
హే వీరమార్గైక సందర్శినీ: రమ్మ మా జీవనం బెల్లనెల్లప్పుడున్
మాతృపూజాపరార్థంబె యౌగాక!
మా సేవనంబెల్ల నెల్లప్పుడున్

మాతృసేవాపదార్థంబె యౌగాక!
నీపాదమూలమ్మునన్
ప్రేమసంపూర్ణమున్ శక్తిమంతంబు మా ప్రార్థనం బింతయే:
తల్లి! దుర్గేశ్వరీ! యీ మహాభూమిపైనింక
లీలావతరంబు చూపంగ! దమ్మా!
మహాదేవి! యీ భారతక్షోణిపై నింక
బూర్ణావతారంబు సేయంగదమ్మా!
నమస్తే; నమస్తే; నమస్తే; నమః

మూలం: శ్రీఅరవిందులు
అనువాదం: గడియారము వేంకట శేషశాస్త్రి

శ్రీమాత వ్యాఖ్య

భారతదేశాన్ని ప్రేమించి ఆమె ఔన్నత్యంకోసం కృషి చేసేవారికి
– నా ఆశీస్సులతో
శ్రీమాత

సమాచార పత్రం

శ్రీఅరవింద సొసైటీ వార్షిక సమావేశాలు, పాండిచేరరిలో, ఆగస్టు 12, 13, 14 తేదీలలో జరిగినాయి. శ్రీ శ్రద్ధాళు, డా॥ ఆనంద రెడ్డి, ఆచార్య కిట్టు రెడ్డి, డా॥ అలోక్ పాండే మరియు డా॥ నడ్కర్ణి గారలు ప్రసంగించారు. ఆచార్య మనోజ్ దాస్‌గారు ఒక గంట ప్రశ్నోత్తర కార్యక్రమం నిర్వహించారు. మహిళా సమవేశం జరిగింది. ఆగస్టు 15 న శ్రీ యం.యస్. సుందరరాజన్‌గారు తమిళంలో ప్రసంగించారు. శ్రీఅరవిందుల గీతావ్యాసములపై అధ్యయన శిబిరము డా॥ ఆనందరెడ్డి గారిచే ఆగస్టు 16 నుంచి 22 వరకు నిర్వహింపబడింది.

రెండు అధ్యయన శిబిరాలు డా॥ నడ్కర్ణిగారిచే నిర్వహింపబడుతున్నాయి. 1) నవంబరు 16 నుంచి డిశంబరు 4, 2006

వరకు, శ్రీఅరవిందుల గీతావ్యాసాల పైన 2) 2007 ఫిబ్రవరి 23 నుంచి, మార్చి 5 వరకు శ్రీఅరవిందుల (సావిత్రి) పైన బీచ్ హాలులో ఉ. 9 గం. నుంచి, 11.45 వరకు, మధ్య అరగంట విరామంతో జరుగుతవి. అందరూ ఆహ్వానితులే.

శ్రీఅరవింద సొసైటీ ఆంధ్రప్రదేశ్ పాలకవర్గము 31.3.2007 వరకు నియమాకం కాబడింది. పాలకవర్గ సభ్యులు: అధ్యక్షులు: శ్రీ బి. వెంకట్రామయ్య, ఉపాధ్యక్షులు: సర్వశ్రీ డి.వి.యన్ శర్మ, ఎ.వి,యన్. రాజు, జె, సురేంద్రాచార్య, కార్యదర్శి-కోశాధికారి: శ్రీ వి. సుబ్బారావు, యూత్ కో ఆర్డినేటర్: శ్రీ పి. స్వరూప్, సభ్యులు: సర్వశ్రీ ఎ. ప్రేమచందర్, యం. మల్లిఖార్జునరావు, కుమారి యన్. విజయలక్ష్మి, పి. రాజేశ్వరరావు, ఎ. నరేంద్రబాబు రెడ్డి, కర్రా వెంకటేశ్వర్లు, మరియు ఎక్సు-అఫీషియో సభ్యులు: శ్రీ ప్రదీప్ నరంగ్‌గారు. సహాయ సభ్యులు: సర్వశ్రీ శ్రీ వై.యస్.వి.యస్ మూర్తి, టి.వి. రమణారావు, బి.యస్.కె. చౌదరి, డా. ఆర్. సరోజాప్రసాద్, వై. మోహనరావు, కె.ఆర్.యల్. నరసింహారావు మరియు టి.యస్. రామచంద్రరావు గారలు.

కేంద్రవార్తలు

వడోదరా (గుజరాత్) బ్రాంచివారు 12 వ వార్షిక అధ్యయన తరగతులు (శ్రీఅరవిందుల గ్రంధావళిపై), శ్రీఅరవిందనివాస్‌లో జూన్ 4 నుంచి 19 వ తే.ల వరకు నిర్వహించారు. నైవేలీ (తమిళనాడు) కేంద్రం వారు పుస్తకప్రదర్శన జూన్ 30 నుంచి జూలై 9 వరకు నైవైలీలో ఏర్పాటు చేశారు. బెంగుళూరు (కర్ణాటక) బ్రాంచివారు రెండవ వయోజన శిబిరాన్ని జూలై 7, 8, 9 తేదీలలో ఉల్సూర్ శ్రీఅరవిందభనన్‌లో నిర్వహించారు. నవోడా (ఉ.ప్ర) వారు మంత్రశక్తిగురించి శ్రీమతి శృతిగారిచే ఆగస్టు 5 న ప్రసంగం ఏర్పాటు చేశారు. రత్లమ్ (యం.పి) బ్రాంచివారు జూలై 23 న శ్రీఅరవిందుల బోధనలు గురించి ఒక సెమినారు నిర్వహించారు.